

ρα, ἐξανθήματα, παρατείματα,
τα, ρογάδες κονδυλώματα ἄρ-
θρα κεχλασμένα· ἰδρώτας ἐ-
λκεῖ, καὶ ὅσα σύφκως ἢ πυκνώ-
σιως ἔχει χρεῖαν.

Περὶ Δαφνελάου.

Κεφ. ν'.

Τὸ δὲ δάφνηνον σκευάζει διὰ
τῶν δαφνίδων, ὅταν ὅσι δρυοπε-
τεῖς, ἐξομύων μὲν ὕδατος· ἐν
τῷ τῷ περικειμένου λέποις, ἀνί-
10 πιν λιπαρίαν πινά, μὲν διακό-
ψαντες χερσὶν εἰς μύακας ἀνα-
λαμβάνουσιν. ἔνιοι δὲ ὀμφάκων
ἐλαιον περὶ ψάμτες, κυπείρω, καὶ
ρίνω καὶ καλάμω καὶ μὲν ταῦτα

δάφνης φύλλα ἀπαλλάττον· ἐλόν-
15 τες, συνέχουσιν. οἱ δὲ, καὶ δα-
φνίδας ἕως ἀν' ἰσχυρὸν ῥήνται τῇ
ὀσμῇ. ἔνιοι δὲ καὶ σύρεκα μίσ-
χοισι καὶ μυρσίνῳ. ἀείρη δὲ
περὶ σκευάσαν ἢ ὀρενὴ καὶ πλα-
τύφυλλος δάφνη, διαφέρει δὲ τῷ

20 δαφνίῳ τὸ περὶ σκατον, χλωρὸν
τῇ χροίᾳ, πικρότατον, δριμύ. Δύ-
ναμιν δὲ ἔχει δερματικὴν, μα-
λακτικὴν, ἀνασσωτικὴν, κόπων
λυτικὴν. ἀρμόζει καὶ τοῖς περὶ τὰ
νεύρα πάσχει πᾶσι, καὶ ὅταν γί-
25 αὖς, καὶ καταρροὶς ὀμύοις· ἔστι δὲ
καὶ ναυτιῶδες ποτὲν.

Περὶ Σχινελάου. Κεφ. νδ'.

Τὸ δὲ σχίνον ὁμοίως ἐν
τῷ καρποῦ πεπεῖρεσιν σκευάζειν,
ὡς τὸ δάφνηνον, περὶ σκατον.

ὑγιάνει

& popularū eruptionib⁹. Facit
ad attrita & furfures, sedis ri-
mas, cōdylomata, articulos la-
xatos, corporis sudores cōpe-
fcit, & omnia quæ aftrictionē
inspissationemq; desiderant.

Laurinum.

Cap. L.

Laurinū fit hoc modo: Lau-
ri baccæ cum maturæ sunt, in
aqua coquantur: siquidem ex
obducto cortice quandā pin-
guitudinē reddunt, quæ mani-
bus subacta, cōcha excipitur.

Alij omphacinū prius oleū cy-
piro, iūco odorato, & calamo
inspissant, deinde tenera lauri
folia cōcoquūt. alij etiam bac-
cas, donec oleū odorē cōtra-
xerit. alij styracē & myrtū ad-
dunt, Optima laurus ad id la-
tifolia & montana. Oleū lau-
rinū vtilius quod recēti⁹, quoq;
viridius colore: amarissimū, &
acre. Vis ei excalfactoria, emol-
liens: venarū spiracula aperit.
lasisitudines discutit, omnibus
neruorū vitijs, algoribus, destil-
lationib⁹, auriū dolorib⁹, malis
renum frigore cōtractis, illitū
non aliud iuuantius: attamen
potum nauseam parit.

Lentiscinum. Cap. LI.

Similis lētiscini ratio. Nā ē ma-
turo fructu tēperat, factis prius
spissamētis, vt ī laurino dixim⁹.

Hoc

Hoc scabiem iumentorum canumque sanat, vtilissimū pefsis, acopis, & leprarum medicamētis: sudores cohibet. Nec secus terebinthinum fieri solet, quod refrigerat & astringit.

Mastichinum. Cap. LII.

Mastichinum ē trita fit mastiche, quod contra omnia vuluæ mala efficax est: mediocriter calfacit, astringit, & emollit. Aduersus prominentes stomachi duritias, coeliacorum, dysentericorumque cruciatus vtile: faciē emaculat, & colorem nitidum facit. optimum in Chio insula componitur.

Vnguentorum cōpositio.

Cap. LIII.

De ratione vnguentorū cōsequēter tractādū existimaui-
mus, quādoquidē ea in nōnul-
lis corporū vitijs, aut medica-
mētis mista, aut corpori perfu-
sa, aut narib⁹ obiecta, plurimū
profunt. in quorū probationi-
bus cōsultare nares oportet, an
ea oleāt ex quibus tēperatur.
Optimū huiuscemodi iudiciū,
qd̄ in qbusdā planē obseruari
nō potest, ppter ea q̄ admiscēt
odore ceteris pualētia: vt in a-
maracino & crocino, telino et
plerisq; alijs, q̄ crebra circa hęc
meditatiōe experiri cōueniet.

Rosaceū.

ὑγιαίνει ψώρας κτηνῶν καὶ κυνῶν
καὶ εἰς πρὸς τοὺς καὶ εἰς ἀνθρώπους καὶ
λεπιδόμας ἐπιπιδείκνυται μύχνηται.
σέλλει δὲ καὶ ἰδρώτας, καὶ τὸ τερε-
βινθινον δὲ ὁμοίως σκευάζεταιται.
ψυχρὴ δὲ καὶ σύφει.

Πρὶ Μαστιχαίνου. Κεφ. νβ'.

Τὸ δὲ μαστιχινον, ὅν τῆς μα-
στιχῆς λείας σκευάζεταιται. ποιεῖ δὲ
πρὸς τὰ ἐν ὑστέρα πάντα, ἡπίως
θερμαῖνον, σύφον, μαλακῶτον, καὶ
πρὸς τὰ πλεῖστον τὸν σῶμα χρόν ἐπὶ-
ρριπτόμας σκλήρυνματι καὶ κοι-
νιακῶ, καὶ δυσεντερικῶ, καὶ τῷ ἐπὶ
τῷ πρὸς σῶμα χρόνι καὶ ἄλλοις.
χρῶσιαν ποιοῦν. σωπιδέται δὲ ἐν
χρῶ τῇ νύκτι καὶ ἡμέρᾳ.

Συνθεσις πλεῖστον Μύρων.

Κεφ. νγ'.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ μύρα ἐνθε-
τεῖ ἐπὶ ἐνίων παθῶν καὶ μυγνύ-
μας φαρμάκοις καὶ ἐμβρεχόμε-
να καὶ ὁσφρανόμενα, ἀκόλουθον ἡ-
γούμεθα καὶ τῶν τέκτων παραδο-
σθῆναι ποιήσασθαι, ἃ δὲ δοκιμάζου-
τας ἐπιτελέσκειν, εἰ ἀφ' ἧς ἡ κράσις
ἐστὶ τῶ μύρῳ, ἐκείνῳ ποιεῖν καὶ
ὁσφρησθῆναι. ἀείσθῃ δὲ ὅτι ἡ τοιαύ-
τη κράσις ἐπὶ ἐνίων μύρῳ τοι οὐ
φυλάττει τὸ τοιαῦτον δι' ὅτι κρά-
σειαν μυγνύματων σφοδρότερον,
ὥς ἐπὶ ἃ μαρμαρίνου καὶ κροκίνου
καὶ πηλίνου καὶ ἄλλων πηλῶν ἀ-
φ' ὧν τῆς πλεῖστον ἀντὶ γυμνασίας
δοκιμασθέντα.

Πρὶ

ΠΙΣΙ ΡΟΔΩΝ ΣΚΕΥΑΣΙΑΣ. Κεφ. νδ'.

Ρόδον ἑλαον γίνεται οὕτω
 ἄνευ λίβας ἑ. ὀγγίας ἢ. ἑλαίου λί-
 βας κ. ὀγγίας ἑ. κόψας καὶ φρεσ-
 σας ὕδατι, ἔψε ἀνακινῶν· εἴτα ἀ-
 5 πωθήσας εἰς τὰς κ. λίβας καὶ ὀγ-
 γίας ἑ. ἑλαίου, βάλε ρόδων ἀβρό-
 χων ἀριθμῶ χίλια πέταλλα· καὶ
 ταῖς χείρας μέλιτι χρίσας, ἀνα-
 κίνει πλεονάκις ὑπερλίτως ἡρέ-
 μα· ἔπειτα ἐλάσας τὴν νύκτα ἐκ-
 10 θλίβε, ὅταν δὲ τὸ πρυγῶδες ὕ-
 ποστῇ· ἀλλ' αἶξον τὸ ὑποδεχόμενον
 ἀγγεῖον· ἀποτίθεις δὲ εἰς κρα-
 τῆρα μέλιτι κατακεχρισμένον.
 βαλὼν δὲ εἰς λαμπέδιον τὰ ἐξί-
 πτωθέντα ρόδα, ὀπρὶς λίβας ἢ.
 15 ὀγγίας γ'. τῷ ἐστυμώδον ἑλαίῳ,
 καὶ πάλιν ἐξίπτει. ἔσται δὲ σοι
 τοῦτο δευτέρον, καὶ βαυλακῆς
 ἔχει γ'. ἢ δ'. ἀποθεσθῆς ἐ-
 πὶ πλεον ἐξίπτει. γίνεται γὰρ τὸ μὲν
 α. τὸ δὲ β'. τὸ δὲ γ'. τὸ δὲ δ'.
 20 μύρον, ὁσάκις δ' ἂν ταῖς, τὸν
 κρατῆρας, περικατάχρεις μέλι-
 τι. εἰ δὲ θέλεις δευτέραν ἐμ-
 βολὴν ποιήσασθαι, εἰς τὸ πρῶτον
 ἐξίπτωθ' ἑλαιον, τὸν ἴσον ἀειθ-
 μὸν περὶ σφάτων ρόδων ἀβρό-
 25 χων ἐμβαλε καὶ ἀνακινῶν ταῖς
 χερσὶ περὶ δευτέρως μέλιτι,
 ἐκπίε, καὶ ποιεῖ τὸ δευτέρον
 καὶ τρίτον καὶ τέτατον ὁμοί-
 ως ἐκθλίβων, καὶ ὁσάκις δ' ἂν
 ποιῆς τοῦτο, νεαροὶ ὀνυχίων
 περὶ βάλαν

Rosaceum. Cap. LIIII.

Rosaceum sic fit: lunci odo-
 rati quinque libras & bessem
 tundito, et subactas aqua in vi-
 ginti olei libris & quincunce
 subinde mouedo, coquito: dū-
 que percolaueris, in olei libras
 viginti & quicuncem, adii cito
 rolas non madefactas numero
 mille, & manib⁹ melle perun-
 ctis, identidem moueto, inter-
 diu premens, finito nocte tota
 macerari, postea exprimito: &
 vbi recremetum pessum erit,
 mutato vase, in craterē melle
 illitū recondito. Caterum ro-
 las quæ antea pressæ fuerunt,
 in tabellum demittito, & affu-
 sis octo libris & quadrâte spif-
 fati olei, iterum premito, erit-
 que secundarium oleum: Quod
 si tertias vsq; quartasve perfu-
 siones infundēs exprimere vo-
 les, secundarium fiet, tertiariū,
 & quartarium vnguetum. Sed
 quoties id feceris, vasa melle
 oblini debent. Si verò secundā
 infusionem instituere libet, in
 expressum oleum, numero pa-
 ri recētes rolas, nullo humore
 imbutas inijcito: manib⁹ melle
 premadefactis, agitās pmito: &
 iterum, tertio aut quarto simili
 modo exprimēs facito, totiesq;
 recētes rolas detractis vnguib⁹
 immittito

DIOSCORIDIS

immittito : fiet enim ita oleum multò validius: nam septies oleum rosarum infusionem admittit, nec amplius. Prelum melle perügatur, oleum à succo diligenter fecerni oportet: nam si minimū quid relinquatur, vnguentum corrumpet. Alij autem detractis vnguib, rosas tantū oleo macerant in sole hoc modo: Rosæ quæ felibram pondere æquant in sextario olei diebus octo madescunt, & vsque tertiam perfusionem quadraginta diebus insolantur, & sic oleum reconditur. Alij calamo, aut aspalatho prius olei spissamenta faciūt. Alij coloris causa anchusam admiscunt, & salelem, quò minus oleat. Vim astringendi & refrigerandi obtinet, fomentis & cataplasmatibus vtile. Potū solui aluum, stomachi ardorem restringit, vlcera caua replet & mulcet, quæ cacoëthe vocantur: vlcerebus in capite manantibus, atque feruidis eruptionibus illinitur: caput dolens eo perfunditur, dentes inter initia doloris collui pdest, ad genarum duritias illitū efficax est, ad lacescita interanea & concitatas vulnas vtilissimè subiicitur.

Elatinū.

περὶ ὧν ῥόδα, διαμικνόμε-
ρον γὰρ γίνεται* ἄρχη δὲ ἐξ ὧν
μυς ἐμβροχῆς, ὁπδὲ ῥεται τὸ ἑ-
λαιον* τῶν ἐμβροχῶν τῶν ῥόδων,
ἔπειτα δὲ οὐκ ἐπὶ κατερίδων δὲ
καὶ ἡλιδὸς μάλιστα, δὲ δὲ ὁπ- 5
μελὸς τὸ ἔλαιον τῶν γυλῶν χαί-
ρειν ἀπολιφθῆν γδ πολὺ ἀχρεόν,
τὸ μύρον φθείρει. ἐνιοὶ δὲ αὐ-
τὰ μόνον τὰ ῥόδα ὀνυχίσαντες καὶ
ἡλιάσαντες, ἐναποβρέχουσι τῶν
ἐλαίων ἔχοντα ταύτην οὐρίαν 10
ς. εἰς μίαν ἔξις ἑλαίου, καὶ
ἀλλὰ ἄνουντες, ἡμέρας ἡ. καὶ ἡλιά-
ζοντες ὁπὶ ἡμέρας μ. ἄρχη τε-
της ἐμβροχῆς, οὕτως ἀποπίνου-
ται. ἐνιοὶ δὲ περὶ σφοῖσι τὸ ἔλαι-
ον, καὶ αὐτὸν καὶ ἀσπάλατον ἐμ- 15
βάλλοντες* οἱ δὲ καὶ ἀγχοῦσαν
ἐνεκὸν ἐνυχέας, καὶ ἄλλας περὶ
τὸ μὴ φθίρειν. δυνάμει δὲ
ἔχει συπικνύ, ψυκτικὸν, οὐ-
δε τὸν εἰς ἐμβρέγματα καὶ κατα-
πλασμάτων μίξεις. λυεὶ δὲ καὶ 20
κοιλίαν πεπτιζόμενον, καὶ χαλῶσιν
στέγνωσι σωμαχοῦς δὲ καὶ ὀρε-
πτικὸν κοίλων ἐλκῶν, καὶ τῶν κα-
κοῦθων περὶ σπικόν, ἀχρεῶν καὶ
ἐκ ζεμάτων ἐπάλειμμα. καὶ κε-
φαλαλγίας ἐμβροχῆς, ἐν ἀρχῇ 25
ὀδονταλγίας διάκλυσμα. πίνει δὲ
καὶ περὶ βλεφαρῶν ἐσκληρωμένων
ἐν γυλῶν, περὶ τε ἐντέραν ἐ-
ρεθισμοῦ καὶ ὑστέρως ἐγκλυζο-
μένων χηρήσμοι.

Πρὶ

Πρὶ Ἑλατίνης σκευασίας. Κεφ. νβ.

Ελατίνω θλάσει καὶ διακνή-
σαις, ἐμβαλεῖ εἰς λουτήρα καὶ ἐ-
πίχει ὑμφάκνον ἔλαιον ἐπὶ ἡμέ-
ρας γ'. ἀνελόμενος τὲ εἰς σπυρί-
δα ἐξίπνυ. ἔσω δὲ ἐκείτερεα ἰσό-
σταθμα, εἴτα ἀποδέμενος ἐν κα-
δαρῷ ἀγγείῳ, ἡσῶ. Διωάμιν δὲ
ἔχει ἀναλογῶσαν τῷ ροδίῳ, κοι-
λίαν δὲ ἔμμελάσσει.

Πρὶ μελίνης σκευασίας. Κεφ. νγ'.

10 Ἐλαιον μέλιμον σκευάζει τὸν
πρόπον τῶν ἐλαίων ξέσας ε'. ὕδα-
τος ξέσας ι'. μίξας, πρὸς σέμβαλε
λαπάθης τεθλασμένης οὐρίας
γ'. ὅγνη οὐρίαν ἀ. καὶ ἑάσας ἡμέ-
ραν μίαν, ἐλυσσον, εἴτα ἀπὸ πύσας
15 τὸ ἔλαιον, βάλε εἰς ἀγγεῖον παλα-
ψύσμον, ἐπιδείξ τε ῥύπον ἐν κα-
λάμῳ, ἢ φοιάδον* ἀραιὰν, ἀνω-
θέν τε ἐπιδείξ κυδώνια μέλα καὶ
σπικαλύνφας ἱματίοις, ἔασον ἡ-
μέρας ἱκανὰς ἕως ἂν ἐπασπύσῃ
20 ταὶ τ' ἀπὸ τ' μέλων δύναμιν τὸ
ἔλαιον. εἴησι δ' τὰ μέλα σπικαλύν-
λοντες ἱματίοις ἐπὶ ἡμέρας ἰνῆνα
συνέχῃ καὶ μὴ διαπνέῃ ἢ ἐνω-
δία, καὶ ταῦτα ἀποβέχῃσι τῷ
ἐλαίῳ ἡμέρας β' καὶ γύκτας· εἴτα
25 ἐξίπνωσαντες ἀποπίνῃ. Διωά-
μιν δὲ ἔχει σπικκῶν, ψυκτικῶν
ποτῶν πρὸς τὰ ψωρόδη ἔλκη καὶ
πίπτουρα, χυμείλα, ἔρπητας, καὶ πρὸς
ταὶ ἐν ὕστερα ἐλκυσσῇ σπικκῶν
πρὸς ὁμόρουν, οὗ ἐξ τε ἡμεδισμένηα
τέλλει

Elatinum. Cap. LV.

Fracta elate tufa & scarifica-
ta, in labellū deiicitur: ompha-
cinū oleum triduo infunditur,
mox per sportulā exprimitur:
verūm pares esse debēt vtriuf-
que portiones, dein mūdo va-
se ad vsus reconditur. Viribus
rosaceo pportione respōdet:
aluum tamen non mollit.

Melinum. Cap. LVI.

Melinum hoc modo tēpe-
ratur: Olei congius decē aquae
sextariis admiscetur. Adciuitur
elatae palmarum fractae qua-
drans, & iunci odorati vncia:
quae die vno macerata coquū-
tur, mox in vas oris patuli oleū
excolatur, & indita arundina-
cea crate, aut vetusta tegete,
cotonea mala superponuntur,
& vestimentis operta tantisper
inibi resident, dum malorū vi-
res ad se oleum alliciat. Aliqui
cotonea, decem dierum spa-
tio operimentis inuoluunt, vt
contineat odoris suauitas, nec
euanescat: postea biduo mace-
rata oleo exprimūtur, oleumq;
recōditur. Id vim refrigerato-
riam & astringentē habet. Cō-
tra scabiosa vlcera & quae ser-
punt, ac furfures, perniciūlōf-
que effectū praebet: exulceratis
vuluis infunditur, citatā vrinā
sistit

DIOSCORIDIS

fistit infusum, sudores cohi-
bet, contra cantharidas, bu-
presium, pinorum erucas, bi-
bitur. Laudatur maximè quod
cotonea mala olet.

OEnanthini compositio.

Cap. LVII.

OEnanthe è labrusca, opti-
mè olens postquam emarcuit,
deiecta in omphacinū oleum
mouetur, voluiturque: & cum
biduo manserit, exprimitur, &
reconditur. Astringit, proxi-
mum rosaceo effectum præ-
bens: sed alium non resoluit,
aut mollit. Probatissimum est,
quod odore cœnâthen refert.

Telini componendi ra-

tio. Cap. LVIII.

Fœnigræci libræ quinque,
calami libræ vna, cypiri libræ
duæ, olei libris nouem, septe-
nis diebus macerantur, quo-
tidie ter mouetur, postea pre-
muntur, & reponuntur. Aliqui
pro calamo cardamomū sub-
stituūt, & cypiri loco xylobal-
samum macerât. Alij oleo an-
tea his odoribus spissato fœ-
nigræcum macerantes expri-
munt. Hoc telinum abscessus
emollit, & concoquit, omni-
bus vuluarum duritiis magno-
pere cōuenit. fœminis difficilè
pariëtibus subiciit, vbi præ ex-
cretis

ἐλλει ἐγκυζόμενον, καὶ ἰδρωτὰς
ἐφίστησι, πίνεται δὲ καὶ παρὰ κα-
θαρίδας, βουφρήσεις,* πτυο-
καμπύλου. ἐστὶ δὲ αὐτῆς δόκιμον τὸ
κυδωνίων ὄζον μύλον.

Πρὶ Οἰνανθίνου σκευα-
σίας. Κεφ. νζ'.

Οἰανθίνου πλὴν ἐν σαφελῆς
ἐυώδην μαράνας, βάλε εἰς ὀμφά-
κινον ἑλαιον, καὶ κίλει ματαστρέ-
φον, ἑτάσας δὲ ἡμέρας δύο, ἐξίπνῃ,
καὶ ἀποτίθῃς. Διῶσται δὲ ἔχει 10
κυπρίνου, ἀνακαλύψαν τῇ σὺ βό-
διν, ἐκ τῆς σὺ πλὴν κυκλάου λύσει
καὶ μαλακώσῃ. καὶ τότε δὲ ὅτε
δοκιμώτατον, τὸ ἐμφανέον ἐν τῇ
ἐσμῇ πλὴν οἰανθίνου.

Περὶ Τηλίνου σκευασίας.

Κεφ. νη'.

Τήλειος λίβας εἰς ἑλαίου λίβας
θ'. καλὰ μὲν λίβαν α'. κυπεύρε λί-
βας β'. ἀποβρεχέ τῷ ἑλαίῳ ἐπὶ
ἡμέρας ζ'. κινὼν ἐκείνης ἡμέρας
τεῖς· εἴτα ἐξίπνῃ καὶ ἀποτίθῃς. 20
οἱ δὲ, ἀντὶ μὲν καλὰ μου καρδὰ-
μων, ἀντὶ δὲ τῆς κυπεύρε, ἐυ-
λοβήλατον συναπτερέχουσιν. οἱ
δὲ, παρὰ σφύρας τὸ ἑλαιον τούτοις,
καὶ μετὰ ταῦτα πλὴν πῆλην ἀπο-
βρέχοντες ἐξίπνῃσι. Διῶσται 25
δὲ ἔχει μαλακτικὴν ἀποσημά-
των, κυπρίνου. μέλις δὲ ἀρμό-
ζει τοῖς σπλὴν μῆτριν πάσι σκλη-
ρώμασι. Δυσκοῦσται τὲ ἔρχο-
ματὶ ζῆται ἐπειδὴ κατὰ ξηρὰ
τὰ σπλὴν

τα ἀπὸ τῶν τόποις ὕμνται, περ-
 ειμισθέντων τῶν ὕγρων, πρὸς τε
 ταῖς ἐν* σακτυλίῳ φλέγμασι, καὶ
 ἐκκλίσσεται ἐπὶ τῶν τεινεσμένων
 ὀφθαλμοῖς, πίπτει τε καὶ ἀχρ-
 5 ρας σπένχει, καὶ πρὸς καταχυ-
 μата καὶ χύματα ποιεῖ μετὰ κη-
 ρεῦ, σπένχει τε ἐφ' ὀφθαλμοῖς· καὶ
 εἰς σιελώματα μίγνυται. ἐκλέ-
 γου δὲ τὸ περὶ σφατον καὶ μὴ λίαν
 παρεμφαίνον τιμὴ τῆς πύλης δ-
 10 σμῶν, σπένχον ταῖς χεῖρας, γλυ-
 κύπκρον ἐν τῇ γούσει, τὸ γὰρ τι-
 οῦτον ἐλάττωσιν.

Πρὶ Σαμψυχίνου σκευ-
 σίας. Κεφ. νδ'.

Ερπύλεα, χαλκίαι, ἀβροτόνα, σι-
 15 συμβρίαι ἀνθους, μυρσίνης, πετ-
 λων σαμψύχου, ἐκείσε λαμβάνων
 σοχαμῖα, πρὸς τὴν ἐκείσε αὐτῶν
 δυνάμιν ἀποβλέπων, κόπτε ἐν
 τῷ αὐτῷ πύλατι, καὶ ὀπίχθι ἐλαίου
 ὀμφακίνου πύσσον, ὡς τε μὴ χα-
 20 τακρατῆσαι τὴν δυνάμιν τῇ ἐν αὐ-
 τῷ βρεχρῶν, καὶ ἔασον ἡμέρας
 τέσσαρας καὶ ἐκθλίβε, καὶ πάλιν τὸ
 αὐτὸ πύλιντος τὸ αὐτῶν περὶ σφα-
 των, ἀπὸ βρεχρὲ τὴν ἴσον χερόνον, καὶ
 ἐξίπασ' ἔσαι γὰρ ἐν τῷ ὠτερον. ἐκλέ-

25 γου δὲ τὸ μέλαν χλωρὸν τῇ χερό-
 σαμψύχου, ὀπιπλὺ ὄζον, μετρί-
 ως δ' ὀρμῇ. Δυνάμιν δ' ἔχει περ-
 μαντικὴν, λεπτὴν πικρὴν, δριμύτην,
 ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς μύσιν καὶ δια-
 σφαλὺν ὑσέρας, ἐμμητὶ δὲ καὶ ἐμ-
 βρυα

cretis humoribus loci siccita-
 tem cōtraxerunt, sedis inflam-
 mationes lenit, tenesmo subdi-
 tum prodest, vlcera capitis ma-
 nātia furfuresq; expurgat, am-
 bustis, & permonibus addita
 cera proficit, vitia cutis in facie
 emēdat, pigmētis ad cōcilian-
 dum faciei nitore inferit. Eligi
 oportet recens, quod nō vhe-
 menter foenigraci odorē prae-
 se ferat, & manus abstergat, fa-
 pore ex dulci in amarū incli-
 nato: tale enī optimū iudicat.

Sampsuchini cōpositio

Cap. LIX.

Serpilli, cassiae, abrotoni, flo-
 rum silymbrii, frondiū myrti,
 sampsuchi singulae portiones,
 quadā pro viribus ipsorū con-
 iectatione, vnā tundunt, atque
 is omphacini olei modus adij-
 citur, qui madentium vires nō
 euincat: hāc post quatrimum
 exprimūtur. Denuo noua alia,
 simili mēsurā, & equali tēporē
 macerata p̄mūtur: ita enī vali-
 dius reddi solet. Eligi oportet
 sampsuchū colore ex atro vi-
 ridi, plurimum redolēs, medio-
 criter acris. Vim habet acrem,
 calfactoriā, extenuātem, ad-
 uersus vuluā praeclusiones cō-
 uersionesque efficax est, mēses
 & secundas & partus extrahit,
 d vuluā

DIOSCORIDIS

vulvæ strangulatus recreat, lū-
borum inguinūque dolores
lenit : sed cum melle vti eo
præstat, quandoquidem vehe-
mentū aftrictione locos indu-
rat. Lasitudines illitum dif-
cutit, in opisthotonicorum,
vulforūq; cataplasmata vti-
lissimè additur.

Ocimini compositio.

Cap. LX.

Ocimum oleum fit vt cy-
prinum : Ocimi folia decer-
pta librarum vndecim, & bef-
sis pondo, die noctūque vi-
ginti olei libris macerato, pre-
mito, colato : cūmque exhau-
seris quallum, rursus parem o-
lei modum fundito, & expri-
mito. Vocatur autem id se-
cundarium: nam tertiæ perfu-
sionis non est capax. Deinde
recens ocimum æquali pon-
dere, vt in rosaceo diximus,
rursus maceratur, & cūm tan-
to temporis spatio maduerit,
exprimitur, & oleum recun-
diatur. quod si in animo fue-
rit ter aut quater madeface-
re, semper ocimum recens ad-
des. Potest ex omphacino cō-
fici: sed illo modo melius.

Idem quod sampfuchi-
num potest, sed
inefficacius.

Abroto-

βρυά επ' αὐτῷ, καὶ πίνης ὑπερμε-
γανκτῶ ὀσφύων τε καὶ βελώνων
ἀλγύματα παραινέει, συν μάλιστα
δὲ αὐτῷ χρῆσθαι βέλπον, ἐπεὶ τῇ
σφοδρῇ συνέεισιν αἰσχυρῶς τὸν τό-
πον, λύνει καὶ κύσας συγχρίμα-
νον, εἰς τε τὰ ἐπὶ τῷ ὀπισθοτομικῶν
καταπλάσματα, ἐπιτηδεύει μί-
γρυν, καὶ τὸ ἄλλως ποιομένων.

Πρὶ Ὀκιμίνου σκευά-
σις. Κεφ. ξʹ.

Καλὸν ἐλαίου λίτρας κʹ. ὠ-
κίμου σαδμῶ λίτρας ιαʹ. οὐγγί-
ας ηʹ. ἀποφυλλίσας, ἀπόβρεχε
νύκτα καὶ ἡμέραν ἐν τῷ ἐλαίῳ,
εἴτα ἐξίπτου καὶ ἀποτίθης· ἐκ-
κενώσας δὲ τὰ ἀπὸ τῆς κυρτί-
δος, ἐπιχρί παλιν τὸ ἴσον πηλ-
δος τῷ ἐλαίῳ καὶ ἐξίπτου. καλεῖ-
ται δὲ τὸ το δευτέρειον· τεύττω
γὰρ οὐκ ἐπιδέχεται βροχίῳ. εἴτα
πρόσφατον ὠκίμον καλὸν ἴσον,
παλιν ἀπόβρεχε ὡς ἐπὶ τῷ ῥο-
δίνῳ εἶρηται, τὸ δὲ ἥδη ἀποβρε-
χε γέμνον ἐπιχέων καὶ ἐὼν τὴν
αὐτὴν χρῆσθαι, ἐκδύσει καὶ ἀπο-
τίθης. καὶ γὰρ τῆς δὲ ἡ τετάρτης
δύσεως, ἀπόβρεχε, πρόσφατον
αἰὲ ὠκίμον ἐμβάλλων. διδά-
ται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὀμφακί-
νου σκευάζειν βέλπον δὲ
ἐκείνῳ. διδάται δὲ
τὰ αὐτὰ τῷ συμ-
φυλάνῳ ἐλαπτῶν
ἐν βρωμῇ.

Πρὶ

Πρὶ Ἀβροτονίνου σκευα-

σίας. Κεφ. ξδ'.

Ἀβροτόνιον ἐκ τῶ εἰς τὸ κύ-
κλιον ἡρώματισμένον ἐλαγγελίβας
β' οὐγγίας ε'. Ἀβροτόνιον φύλλων λί-
βας ἡ. ἐμβλαλὼν καὶ ἀποβρέξας,
νύκτα καὶ ἡμέραν ἐξίπνου. πολυ-
χρόνιον δ' εἰ βέλῃ ποιῆσαι, ἐμβλα-
λὼν τὰ περὶ τὰ φύλλα, ἐμβλαλε
ἑτέρα φύλλα, καὶ ἐναποβρέχων
ἐκπέζει. Διούαμιν δὲ ἔχει θερ-
μὰ πικρὰ, ποιοῦσαν πρὸς τὰς ἐν-
τέρας, μύσεις καὶ σκληρίας, ὄζον
ἐμμύλω καὶ δεύτερα.

Πρὶ Ἀνθίνου σκευα-

σίας. Κεφ. ξε'.

Ελαίου λίβας ἡ. οὐγγίας* θ'.
ἀνθίνου ἀνθίνου λίβας ια'. οὐγγίας
ἡ. ἐναποβρέχῃ τῷ ἐλαίῳ ἡμέ-
ραν ἅ' εἴτα ἐκπέζει τὰς χεῖρας
καὶ ἀποπίπτει. ἐὰν δὲ θέλῃς διὰ
βροχὴν ποιῆσαι, περὶ τὰ ἀνθή
ἀνθίνου ὡς αὐτῶς ἀποβρέχῃ. δύ-
ναται δὲ μαλάσσειν τὰ πρὸς μύ-
σεις καὶ ἀταξιομύς, ἀρμόζον
πρὸς τὰ πρὸς διὰ τὴν θερμότη-
τον καὶ κόποις λυόν, καὶ ἀλγύμα-
τα ἀρθρῶν ὡφελού.

Περὶ Σοισήνου σκευα-

σίας. Κεφ. ξζ'.

Τὸ δὲ σούσινον, ὃ ἔριον
κρίνιον καλοῦσιν, οὕτω σκευ-
άζεται. ἐλαίου λίβας θ'. οὐγ-
γίας ε'. χαλάμου λίβας ε'. οὐγ-
γίας γ'. σμύρνης οὐγγίας ε'.
φουέσας

Abrotonini compositio.

Cap. LXI.

Olei cyprini odoribus im-
buti libris nouem & quincun-
ce, foliorum abrotoni libras
octo die noctūque madefa-
ctas, premito. Quodd si in lon-
gum tempus oleum velis as-
feruari, eiectis prioribus foliis
noua appones, & macerata
exprimes. Calfacit, ad vuluæ
duritias præclusionēsque effi-
cax est, menstrua & secundas
pellit.

Anethini compositio.

Cap. LXII.

Olei libris octo & dodrātē,
florū anethi libras vndecim &
besslem, maceratas in oleo die
vna, manibus premito & recō-
dito. Quod si iterū perfunderē
velis, recētes anethi flores cōsi-
militer madefacito. Vuluarum
duritias emollit, venarū spiracu-
la laxat, cōtra horrores febriū
circuitu redeūtes auxiliat: calfa-
cit enī, & lassitudines discutit:
prodest articulorū doloribus:

Susinum.

Cap. LXIII.

Susinum, quod alij liliū
appellant, sic temperatur: Olei
libræ nouem cum quincunce,
calami libræ quinque & qua-
drans, myrrhæ vnciæ quinque,
permixto

d ij

permixto

DIOSCORIDIS

permixto odorifero vino decoquuntur & colato oleo, cardamomi tusi & coelesti aqua madefacti libræ tres, & semis macerantur, premunturque, tres libræ cum semisse spissati olei assiluntur, mille lilia decerpitis foliis, in latū, non tamē profundum, labellum demittuntur: iniectum oleum, manibus melle peructis agitur: die noctūque conquiescunt, & in pyxidem matutinis exprimuntur, quod defluet oleū, protinus ab aqua, quæ simul expressa fuerat, colo icerni oportet: (nō enim, ut rosaceum, moram tolerat: nam concalfactum fernet & cōputrescit: quare sæpius decapulandum) vasa melle illinenda tenuis sal inspargendus, & si qua sordes vasis faucibus hæsit, eximenda. Odoramentis iam expressis ex quasillo in labellum trās fufis, rursus olei prius odoribus imbuendi, quod primum pondus æquet, & cardamomi tusi drachmæ decem coniunguntur. Hæc manibus scitè prefata interiecta breui mora exprimuntur: quod profluit, repurgatur. Tertio eadē infunditur, adiecto cardamomo, & sale, & manibus melle madefactis.

Longè

φυεῖσας αἴνω εὐώδει, ἐλβε, εἴτα ἀποθήσους τὸ ἐλαιον, ἀποχει μὲν καρδαμόμου κεκομμένον, & βεβρεγμένον ὑδατι ὁμβεῖν λίβας γ' ἐλίβας δ' ἑάσας βραχυῦναι, ἀποθλίβει, & λαβὼν ἐν τῷ ἐστυμμένῳ ἐλαίῳ τρεῖς ἢ ἡμισυ λίβας, κρήνη ἀφ' ἧς μὲν γάλα, ἀποφύλλισας, δὲς ἐν λεπτῇ πλατῇ, μὴ βαθεῖ ὅπερ χέας τὸ τὸ ἐλαιον, ἀνακίψει τὰς χερσὶ μάλιστα κεχρησμένους ἑάσας δὲ ἡμέραν μίαν καὶ νύκτα, πρὸς 10 ἐνερόμυρος εἰς πυξίδα ἐξίπται, τὸ δὲ φρόνιμον ἀπώδει εὐωδέως ἀπὸ τοῦ συνεκθλιθέντος ὑδατος τῷ ἐλαίῳ· ἔγδ' ὑπομύρει ὡς τὸ ῥόδιον, συνδερμαγόνιμον δὲ ἀναζέει, & σῦπε, μετὰ γριζέ δὲ πολλὰ 15 κίς εἰς ἑτέρεα ἀγγεῖα μέλιτι κατακεχρησμένα πρὸς ἀσάων ἀλακτοῖν, & τιμὴν συλλεγομένῳ ἀκαδαρσίαν ὀπμιελῶς ἀφαιρῶν, μετακαθάρας ὅσον κρηλίδος τὸ ἐξίπτωδεν ἄρωμα εἰς τὸ λεπτῆς, 20 πάλιν ὀπίχει τὸ ἡρώμα ποτιμένου ἐλαίου τὸ ἴσον πληθὺς τῷ πρὸς τέρῳ, καὶ καρδαμόμου κεκομμένου συνέμβαλλε ὁλκὰς ἰ. & ἀνακινήσας χερσὶ μὲν τὰς χερσὶ, & ὀπρὸν μίκρον, ἐξίπτει, τὸ ἀπορρέον ἀποκαθάρατον. καὶ τρίτον ἐπιχέας πάλιν τὸ αὐτὸ πικρὸν πρὸς ἐπεμείκτων, & τὸ καρδαμόμον, & τὸς ἄλλας ὁμοίας, & τὰς χεῖρας βρέχων τῷ μέλιτι θλίβων. καὶ

5 καὶ ἐστὶν τὸ μὲν πρῶτον ἐκπιεῖν
 ἀριστον ἐγχύμαρον ὃ τὸ ἐξ ἡσ. τεύτον
 ὃ τὸ τελευταῖον. καὶ πάλιν λαβὼν
 χυλὴν κρίνα καὶ ἀποφυλίσας διὰ
 10 τῆς καὶ ἐπιχέας τὸ πρῶτον ἐκπι-
 5 πῶν μὲν δὲ αὐτὸ ποιῶν ὡς
 πρῶτον ἐπὶ τῷ πρῶτῳ καρδία-
 μωμον παρὰ μύσων, εἴτα ἐξίππῳ,
 ποίῃ τὰ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ
 καὶ τρίτῳ ὡς εἴρηξ. πρὸς μεμβά-
 λων καὶ τὸ καρδιαμωμον εἴτα ἐξί-
 10 πῶν καὶ ποίῃ τὰ αὐτὰ ὁστικὸς δ' ἂν
 ἀποβέξῃς νεαρά κρίνα διωμι-
 κώτερον ἐξέεις τὸ μύρον. ἐπὶ τέλει
 ὃ ὅταν αὐτὰ γῆρας ἔχῃ σι δοκῇ,
 μύσγα ἐχάσῃ σκευασίᾳ σμύρνης
 15 χεστῆς < ὅς. χρόνος < ἰ. καρ-
 15 διαμωμον < ὅς. οἱ δὲ χρόνος καὶ κιν-
 ναμωμον τὸ ἴσον κόλως ἐμεβαλε
 εἰς τὸ λυτῆρα μὲν ὕδατος, καὶ ἐπι-
 χέας τὸ πρῶτον ἐκπιεῖν μύρον
 εἴτα ἑάσας μύρον, ἀναλαμβάνει
 εἰς αἰγεία μικρὰ ξηρὰ πρὸς κακλῶ
 20 σμένια κόμμι ἢ σμύρνην, καὶ χρόνον
 καὶ μέλιτι μὲν ὕδατος διεμύσας.
 τὰ δ' αὐτὰ ποίῃ καὶ ἐπὶ τῷ δευτέ-
 ρῳ ἐκπιεῖσιν καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ.
 ἔνιοι δὲ τὸ ἀπλοῦν ἐξ ἐλαίου βα-
 λανίνης καὶ κρίνης ἢ ἄλλης ἐλαίας σκευ-
 25 ἀξουσιν. δοκεῖ δ' ἀναφέρειν τὸ ἐν φοι-
 νίκῃ, καὶ ἐν αἰγύπτῳ γινόμενον. ἀρι-
 στον δὲ αὐτὸ τὸ ὅλον κρίνον. Διότι
 μὲν δὲ ἔχει τῆς μασητικῆς, μαλα-
 κτικῆς, ἀναστομωτικῆς, τῶν πρὸς
 μύσων μύσων καὶ φλεγμονῶν.

καὶ

Longe optimū erit, quod prius
 exprimitur: secundum quod se-
 quitur: tertium locum sibi ven-
 dicat, quod nouissimum pro-
 dit. Denuo in mille lilia euulsis
 foliis expressum primo oleum
 infunditur: tum eadem ratio-
 ne prosequendum, idemq; fa-
 ciendum, vt prius, addito carda-
 momo, dein expresso: & quod
 frequentius recentia lilia ma-
 ceraueris, eò validius vnguen-
 tum efficies. Denique cū factū
 abundè videbitur, singulis cō-
 positionibus miscere conuenit
 myrrhæ q̄ optimæ duas & se-
 ptuaginta drachmas, & croci
 decem, cardamomi quinq;, &
 septuaginta: croci verò & cin-
 namomi parēs portiones tun-
 duntur, & cribrate in lutrā cū
 aqua demittūtur, expressumq;
 primò vnguentum infunditur,
 & paulò post excipiūtur vascu-
 lis siccis, myrrha aut gūmi an-
 teā perfusis, & croco, melle &
 aqua madefactis. Eadē fiunt in
 altera aut tertia expressione.
 Aliqui simplex ex balanino, a-
 liōve oleo, & liliis componūt.
 Optimū esse cōstat in Phœni-
 ce, mox Ægypto factū. Sed cū
 primis laudat, qđ lilia redolet.
 Excalfacit, emollit, vuluæ præ-
 clusiones, et collectiōes aperit.
 d iij vtilissi-

DIOSCORIDIS

utilissimū ad muliebria mala:
vlcera in capite manātia, ferui
das eruptiōes, varos, furfurēsq;
emēdat: vibices cicatricēsq; ce
lerrimē ad colorē reducit, ita
vt sæpe fallāt. In summa exte
nuat, potū bilē per aluū extra
hit, vrinam ciet: sed stomacho
alienum est, & nauseam parit.

Narcissinum .

Cap. LXIII.

Narcissini olei spissamenta
ita fiūt: Sex librę aspalathi cum
sextatē tūdunt, olei eloti librę
septuaginta cū vnciis quinque
assumūtur. Aspalath^o aqua ma
defact^o in tertia olei parte co
quit: quo exēpto, calam^o quin
que libris, & besse adiicitur, cū
myrrhæ gleba cōtundit, cribra
taq; ac vino veteri odorato i
mista, decoquitur: simul ac au
tem cū ijs efferbuerit, eximit:
refrigeratū oleū excolatur, cui
us portio in labellū mittitur,
flores narcissi quā plurimi cō
ijciūtur: qui bidui spatio (vt in
fusino dictū est) permoti expri
munt. Oleū subinde decapulā
dum, siquidē celerrimē putredi
nem sentit. Valet hoc ad emoli
endas vuluæ duritias, p̄clusio
nēsque: sed capitis dolores facit.

Crocinum. Cap. LXV.

Cū crocinū cōponere voles,
prius

ἢ καὶ δόλις πάντων ἐστὶ χρεοσιμώ
τατων πρὸς τὰ γυναικεία· ἀρμό
ζει δ' ἢ καὶ πρὸς ἀγχώρας, ἰονδοὺς, πί
τυρας ἐκζέματα, μώλωπας δ' τα
χέως μεταβάλλει· καὶ ὁ μύχρως πε
τεῖ, καὶ δόλις ἐστὶν ἀρρωτικόν, αἰσ
δ' ἢ χολὴν καὶ κοιλίαν πνέονμενον·
κινεῖ δὲ καὶ κρῆσιν· ἐστὶ δὲ καὶ κακο
σόμαχον, καὶ ναυτίας πεινιτικόν.

Πρὶ Ναρκισσίνου σκευα

σας. Κεφ. ξδ'.

Ελασιν ναρκισσίνον σύφεται 10
οὕτως· ἐλαίου πεπλυμῶρου λί
τραις ὁ. οὐγγίαις ἑ. ἀσπαλάθου
λίτραις σ'. οὐγγίαις β'. κόψας καὶ
βρέξας ὑδατι, τῷ πλείονι τῷ ἐ
λαίῳ μίξας, ἔψε· εἴτα ἐξελὼν
τὸν ἀσπάλαθον χαλάμῳ βάλε 15
λίτραις ἑ. οὐγγίαις ἡ. καὶ σμύρ
νης χόνδρον κόψας καὶ σίσις, φύ
ρασον οἶνον παλαιῷ ἐυώδει, καὶ
μίξας ἔψε· ὅταν δὲ καὶ μετὰ
τούτων ἀναζέσῃ, ἐξελὼν ἀπώθει
τὸ ἐλαῖον· ἡγρῶ· εἴτα λαβὼν ἐν 20
τῷ ἐλαίῳ εἰς λουτήρα, ἀπὸ χει
καὶ τοῦ ναρκισσοῦ ὥς ὅτι πλεί
στον ἐμβάλε· τὸ ἀγνός, ὅπῃ ἡμέ
ρας β'. κινῶν· ὥς ὅπῃ τὸ σουσί
νου, ἐξίπτου τὸ καὶ μετὰ γριζε πυ
κνῶς, καὶ γὰρ τὸ το σήπεται· ποιεῖ 25
δὲ πρὸς τὰ ἐν ὑστέρα, μαλακῶσιν
ταῖς περὶ αὐτῶν σκληρίας καὶ μύ
σεις· ἐστὶ δὲ κεφαλαιχρῆς.

Πρὶ κροκίνου σκευασίας. Κεφ. ξε'.

Κρόκινον δὲ σκευάζων, πρὸς σὺ

ψει

45 ἴδ' ἐλαυν ὥς εἴη) ἐπὶ τῷ σού
 να, πληθὺς καὶ συσταθῶσα τῇ αὐτῇ
 λαβὼν) ἐκ τῶν συσχυμένων ἐλαίου εἰς
 τὸ σέσποννον λίβρας βρεῖς ἡμισυ βάλει
 κρόκου < ἢ καὶ ἀνακίνης πολλὰς
 5 ἢ ἡμέρας, πειθὼν τὸ συνεχρῶς ἐπὶ
 ἡμέρας ἐπὶ τῇ) ἐκ τῇ ἀπόχει τοῦ ἐ-
 λαίου ἀπὸ τῷ κρόκου καὶ δαείως, ἴδ'
 δ' αὐτὸν κρόκου ἐπὶ γὰρ τὸ ἴσον πλη-
 θος τὰ ἐλαίου καὶ ἀνακίνης ἡμέρας
 15 ἢ εἴη ἀποχρῶς ἀποσμήξον σμύρ-
 νης κεκομμένης καὶ σεσημένης <
 μὲν καὶ κίνης ἐν ὅλῳ μω χροσμίμως, εἴ-
 τα ἀποθνήσκουσι δὲ τὸ ἴσον εἰς κύ-
 πρινον ἢ ῥωμαιοισμένον ἐλαίου καὶ εἰς
 τὸ κρόκονον χροσμίμως. ἐστὶ δ' αὐτὸ
 25 ὅν, ὅσον εἰς τὸ ἰατρικὸν χροσμίμως ἀρμό-
 ζει. δευτέρον) τὸ τῇ σμύρνῃ πα-
 ρέρον. Διώσκειν) ἐκ τῇ θύμω καὶ
 κινῇ, ὑπνωτικὴν ὅθεν πολλὰς εἰς τὴν
 φρενιτικὴν ἀρμόζει καὶ ἀθερμώμε-
 νον, ἢ ἀποσφραγισμένον, ἢ καὶ κατ'
 30 μὲν ὁ ἴσον διαχρῶμενον) εἰς) καὶ
 πνοπτιόν, καὶ καθαρτικόν ἐλκῶν, καὶ
 τῶς ἰατρῶν ἐν μήτρᾳ σκληρίας καὶ μύ-
 σης καὶ τὰ ἐν αὐτῇ κακοήθει, σμύ-
 κριν καὶ κρόκου καὶ μυελὸν καὶ ἐλαίου
 διπλασίον. συμπεπνίχ) καὶ κα-
 35 λάσας) καὶ ὑγραίνας) καὶ τῶν) ποτὶ
 καὶ τῶς ἰατρῶν ἀποτλησιν ὡς μὲν ὁ
 δαίος ὑπαλφόμενον. ἀναλῶς) δ'
 αὐτὸ καὶ τὸ καὶ ὁ μενον βετύρνον καὶ
 ὀνύχινον, καὶ συστάμενον, τοῖς ὀνό-
 μασι μόνος διαφύροισι, τῇ μὲν ἰατρῶν
 σκευασία

prius olei, vt in fusino dixim⁹,
 spissamenta facies, eisdem po-
 deribus, & mensuris: cuius o-
 lei libras treis & semissem, cro-
 ci vnciam vnam assumes, idē-
 tidem quotidie moueto, & se-
 xta die, quān hoc assiduo p-
 egeris, oleum á croco colis
 incernito, eidem croco pa-
 rem olei modum adiiçito, mo-
 ue triduo, dein confusa myr-
 rhæ atque cribrata drachmas
 quadraginta permisceto, & in
 pila agitatum recondito. Ali-
 qui oleo aromatibus ad cy-
 prinum imbuto in crocini cō-
 positione vtuntur. Optimum
 est, quod abundè crocum spi-
 rat, in medendi vsu expeti-
 tum. Proximum, quod myr-
 rham refert. Calfacit, somnum
 allicit, quare persæpe phreni-
 ticus subuenit, perfusum, aut
 naribus admotum, aut illitum:
 pus mouet, vlcera purgat, con-
 tra vuluæ duritias atque præ-
 clusiones, & vlcera, quæ ca-
 coëthe vocantur, prodest cum
 croco, cera, medulla, duplicato
 olei pondere. Concoquit enī,
 emollit, humectat, & permul-
 cet: ad oculorū glaucitates ex
 aqua illinitur. Huic autē ppor-
 tione respō dēt butyrinū, ony-
 chinū & styracinum: quæ etſi
 d iiii nomi-

DIOSCORIDIS

nomini- bus distant, viribus & compositione cognata sunt.

Cyprini spissamentum.

Cap. LXVI.

Olei omphacini eloti pars vna, aquæ cœlestis tantundem cum semisse, cui⁹ vna parte oleum diluitur, altera adiciendis odoramentis admiscetur: dein assumptis aspalathi libris quin- q; & semisse, calami libris sex, & semisse, myrrhæ libra vna, cardamomi libris trib⁹, & do- drâte, olei libris nouem, & vn- ciis quinque. Aspalathus tufus, & aqua affusus decoquitur in oleo donec conferuescat, myr- rha autem vino vetere odori- fero subacta, contususq; simul calamus, digeruntur in offulas, quæ exempto aspalatho immit- tūtur: & vbi efferbuerint, sub- lato ahenò, oleum percolatur. Cardamomū tufum reliqua a- qua aspersum infundit, spatha agitatur, nulla, dū refrixerit, iter- pellatione. Post hæc collato o- leo, in viginti octo libras olei, floris ligustri, qđ cyprū vocat, sex & quadraginta libræ cum besse instillant, q̄ sufficiēter ma- defactæ per sportulā exprimū- tur. Quod si copios⁹ desidere- tur, idem recentium florū pō- dus iniectū simili modo p̄mat.

&

σκευασία καὶ τῇ συνάμει ὅν-
τα παρέρμοια.

Πρὶ Κυπρίνης σπ̄σσεως καὶ
σκευασίας ἐλαίου. Κεφ. ξς'.

Ελαίου ὀμφακίνου πεπλυν-
μένου μέρες ἅ, ὕδατος ὀμβρέιου 5
μέρες ας'. τὸ μὲν ὀπ̄χει τῷ
ἐλαίῳ, τὸ δὲ φύρα συν τῷς ἑμ-
βληθῆσιν ὕλοις ἀρώμασιν. ἔπει-
τα λαβὼν ἀσπαλάθου λίττας ἐς ἡ-
μισυ, καλάμου λίττας ε', ἡμισυ. 10
σμύρνης λίτταν δ. καρδαμώμου
λίττας γ'. οὐγγίαι δ'. καὶ ἐλαίου
λίττας δ'. οὐγγίαις ἐς πέντε ἀσπά-
λαθον κόψας καὶ βρέξας ἐν ὕδα-
τι ἐμβληθὼν, ἔλε μετὰ τῷ ἐλαίῳ
ἕως ἂν συναρᾷς, τὸ δὲ σμύρ- 15
ναν, δίδεις οἶνον παλαιὸν ἐνὸςδε
τὸν καλάμου κακομύθου συν
ἀνατύρα μετὰ τῆς σμύρνης, καὶ
ἐξελθὼν πέντε ἀσπαλάθου, ἑμβα-
λε τὸ φύραμα. τὸ καλάμου. δ-
ταν δὲ μετὰ τούτου ζέσῃ, κεῖται. 20
λὼν ἀπὸ θήσων τῶ χαλκοῦ τὸ ἐ-
λαιον. καὶ κατὰ τὴν καρ-
δαμώμου κεκομμένον καὶ πεφυ-
ρα μὲν τῷ λοιπῷ ὕδατι, καὶ κίνη
σπείθῃ, ἕως ἂν συγῇ μὴ διαλει-
πων. εἰς ἀπὸ θήσας τὸ ἐλαιον, ἐμ-
βαλε εἰς τὰς κή. τὸ ἐλαίου λίβρας 25
αὐθις κνυαίρας λίβρας μς'. οὐγγίαις
ἡ. ἐάτους τὲ ἀποβραχυῖαι, ἐξίπω-
σον διὰ συρίδος. ἐάν δὲ πλείω
δέηται, τὸ νεαρὸν αὐθις τὸ ἴσον
ἐμβληθὼν πλείους ὁμοίως ἐξίπνῃ.
ἔλεγ.

ἴδιον τε δίστορον ἐάν τε πείστορον
βούλη ποιῇν· διωαμικώτερον γὰρ
γίνεται. ἐκλέγεσθαι δὲ δεῖ τὸ ῥη-
σὸν καὶ μετ' ἐνωδίας πλεμπικόν.
ἐννοῖ δὲ καὶ κιννάμωμον μίσθου-
σι. Διῶαμιν δὲ ἔχει θερμανπι-
κλὺν, μαλακτικλὺν, ἀντισωπι-
κλὺν, ἀρμόζονσαν τοῖς πλεμ-
τισαν καὶ γένεσσι πάσας, καὶ πλε-
ειπκοῖς καὶ χατάγμασι, καὶ ἐ-
αυτὸ καὶ κηρωτῇ μισθόμυρον, μί-
στον καὶ ἡ μαλάγμασι τοῖς ἀρ-
μόζουσιν, ὁπιδοτονικοῖς συναγ-
χικοῖς, βουβώνων φλεγμονῇ, καὶ
ἀκόποις.

Περὶ Σπύλας Ἰρίνου.

Κεφ. ξζ.

- 15 Σπάθης λίτρας ε'. οὐγγίας
ή. ἐλαίου λίτρας ογ'. οὐγγίας έ.
κόψας ὡς λεπτότατα, μίξον ὕ-
δατος κοτύλας έ. καὶ βαλὼν
ἐς χαλκοῦν, ἔψε μέχρις αὐτοῦ
πυρὸς ἐπιπλὺν ἀναλάβοι· εἴτα ἀ-
20 πᾶσι εἰς κρατῆρα μέλιτι χα-
τακκρισμένον· ἐν τούτῳ τοῦ
ἡρώματισμένου ἐλαίου, τὸ πρεσ-
τον ἰεῖον σκευάζεται, ἐναπο-
βρεχυμένης τῷ ἐσμμένῳ ἐλαίῳ
ἵρεως ὡς ἁπογέγραπται, ἡ οὐ-
25 τως· ἐλαίου λίτρας έ. οὐγγί-
ας έ. ξυλοβαλσάμου λίτρας έ.
οὐγγίας β'. κόψας ὡς εἴρηται,
συνέψε· εἴτα ἐξελὼν τὸ ξυλο-
βάλσαμον, πρεστέμβωλε κα-
λάμου κεκομμένου λίτρας θ'.
οὐγγίας

& iterū aut tertiū si quis velit
madefacere poterit, & ita red-
detur efficacius. Eligi oportet
bonum, quod cum odoris sua-
uitate nares feriat. Aliqui cin-
namomum addunt. Calfacit,
emollit, ora venarum adape-
rit, vulvæ neruorumque vi-
tiis conuenit, pleuriticis, fra-
ctisque per se vel cerato im-
mistum: malagmatis imponi so-
let, quæ opisthotonicis, angina
laborantibus, inflammationis;
inguinum opitulatur: item in
acopa adiicitur.

Irini spissamentum.

Cap. LXVII.

Spathæ quàm minutissimè
contusæ sex libras cum besse,
in tribus & septuaginta libris,
& quincunce olei, æreo va-
se, additis decem aquæ hemi-
nis incoquito, quoad odorem
acceperit: postea in capulam
melle oblitam colato: ex eo
aromatibus imbuto oleo, iri-
num primò temperatur, irine
ex oleo inspissato macerata,
vt scripsimus. Sed alia est com-
ponendi ratio: In olei septua-
ginta libris & quincunce, xy-
lobalsami (vt dictum est) con-
tusi, libras quinque & sextan-
tem excoquito, postea detra-
cto xylobalsamo nouè libras,
&

DIOSCORIDIS

& dextantem adicio, & myr-
 rhæ glebam vetere vino odo-
 rato perfusam, & in olei ita o-
 donibus imbuti quatuordecim
 libris, totidem tuskæ iridis, binis
 diebus ac noctibus madefacio,
 strenuè & vehementer di-
 stringito. Quod si vis validius
 fieri, par pondus iterum ac ter-
 tio similiter maceratum expri-
 mito. Lōgè optimum est quod
 solā irin olet, quale est in Per-
 ga Pamphiliæ, & Elide Achaïæ
 natum. Vim habet calfacto-
 riam atque emolientem, cru-
 stas adimit, sordida vlcera &
 putrida purgat, confert foe-
 minis vuluæ causariis. Item in-
 flammationibus eiusdem at-
 que præclusionibus, partus e-
 iicit, hæmorrhoidas recludit,
 contra aurium sonitus ex ace-
 to, ruta & amaris nucibus, pro-
 dest: diuturnis destillationi-
 bus, naribus illitum, & con-
 tra graueolentia earum vlce-
 ra, quas ozænas vocant, au-
 xiliatur: aluum purgat cyathus
 epotus, facit ad ilei cruciatus,
 vrinam mouet, difficileis vo-
 mitiones adiunat, peructis eo
 digitis & immisis, vel iis quæ
 ad vomitum ciendum indun-
 tur: anginae etiam illinitur, aut
 ex aqua mulsa gargarizatur:
 item

οὐγγίης ἰ. σιμόνης χόνδρον οἶνον
 παλαιὸν ἐμβρέζων ἐνύδα· εἴτα
 λαβὼν ἐν τῷ ἐστυμένῳ ἐλαίου
 καὶ ἡρωμαπομένου λίτρας ἰδ'. ἐν-
 ατρίβει, ἱεῶς κοκομμένης ἴσον
 τῷ σαθμῷ, ἐὼν ἡμέρας β'. καὶ
 γύκτας β'. εἴτα ἐξίπτου βίαιως καὶ
 νεανικῶς. καὶ εἰ βούλῃ διωαι-
 κώτερον εἶναι, τὸν ἴσον σαθμὸν
 καὶ δις καὶ τρίς ὁμοίως ἐναπο-
 βρέζων ἐξίπτου. κέρησον δ' ὑπάρ-
 χει τὸ ἐν ὁσφρήσει μηδενὸς ἄλλου, 10
 μόνως δὲ τῆς ἑλιδος ποιοῦν. τὸ δὲ
 τὸν δὲ ὅτι τὸ ἐν πύρρῃ τῆς παμ-
 φυλίας, καὶ ἐν ἡλιδι τῆς ἀχαιίας
 ἡγωνάμνον. Διωαίμιν δ' ἔχει μα-
 λακπικὴν, θερμαπικὴν, ἐχάρει
 τὴ καὶ σπινθόνας καὶ ρυπαρίας 15
 ἀνακαθαίρει, καὶ ταῖς περὶ μύ-
 ταν διαδέσσει ἀρμόζει, φλεγ-
 μοναῖς τε καὶ μύσσει, ἐμβρύ-
 α τε ἐκβάλλει, καὶ αἰμορροΐδας
 ἀνασσοῖ, περὶ τὴ ἡγίως ὧτων
 σὺν ὅξει καὶ πηλῷ καὶ σικκροῖς 20
 ἀμυδαλοῖς, καὶ περὶς κατάρ-
 ροις χρυσίζοντα, διαχειρομύων
 τῶν μυζωπύρων, καὶ περὶς ὀζά-
 νας· καθαίρει δὲ καὶ τὴν κοιλίαν,
 καὶ τοῦ πλῆθους ποσὴν· ποιεῖ καὶ
 περὶς εἰλεώδη, κινεῖ καὶ οὖρα. 25
 καὶ ἐπὶ τῶν δυσχερῶς ἐμωύτων,
 διαχειρομύων τῶν δακτύλων, ἢ
 τῶν ἐμετνηίων, καὶ ἐπὶ σωμα-
 γαῖων διαχειρομύων ἢ ἀναγα-
 γαίζοντων σὺν μελιθεῖ τῷ.

καὶ

ἢ πρὸς τραχύτητα ἀπ' αἰτίας. δίδοται ἢ τοῖς κόνειον ἢ μύκητας ἢ κόριον πεπωκόσιν.

Περὶ Γλευκίνου σκευάσας. Κεφ. ξη΄.

Γλευκίνον δὲ σκευάζεται τὸ ἀπλοῦν ἔκτε ἐλαίου ὀμφακίνου, καὶ ὀίνου, καὶ χαλάρμου, καὶ νάρδου καὶ πικνῆς, καὶ ἀπείδης, καὶ ἀσπαλάθου, καὶ μελιλίκου, καὶ κόστου, καὶ γλεῦκοις συμπιεστέμενόν των σεμνολῶν τῶν ἔχοντι ἀγρίων τὰ ἀρώματα καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἐλαίου. κινείται δὲ ἐπὶ ἡμέρας κ'. διὰ τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐκπιεσθὲν, ἀποπίπτει. Διῶσιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μαλακτικὴν, ἀντιπικρὴν ποιοῦσαν πρὸς τὰ βίγια καὶ τὰ νεύρα πάσιν, καὶ τὰ ἐν ὕεσιν παντός δὲ ἀκόπου μάλλον ὀφθαλμοῦ μαλακτικὸν ὄν.

Περὶ Αμαρακίνου. Κεφ. ξθ'.

Αμαρακίνον δὲ ἐν κυζικῷ χαλάρωσι γίνεται σκευάζεται δὲ διὰ τὸ ὀμφακίνου ἐλαίου καὶ βελανίνου συμπιεστέμενόν των ἐν χαλάρμῳ, καὶ ὀίνῳ, καὶ χαλάρμῳ, ἡδυνοντέμενόν δὲ, ἀμαρακίῳ, κόστῳ, ἀμύμῳ, νάρδῳ, καρποβαλσάμῳ καὶ μυρρῳ. οἷον δὲ πολυτελέστερον αὐτὸ ποιοῦντες, μίσθωσι καὶ κινάμωμον. παρὰ λαμβάνεται δὲ μέλι καὶ οἶνος εἰς τὴν τῶν ἀγρίων χυμῶν καὶ φύεσιν τῶν κεκομμένων ἀρωμάτων, ἔστι δὲ θερμαντικόν, χαλάρω-

item cōtra arteriæ scabritiem, datur etiam iis qui cicutā, cōriandrum, aut venena fungorum hauerunt.

Gleucinum. Cap. LXVIII.

Gleucinum absolutè constat omphacino oleo, iunco odorato, calamo, celtica nardo, spatha, aspalatho, ferula campana, costo, & multo: circumdatis interim vinaceis vasi, quod aromata, vinum & oleum cōceperat. Tricenis diebus, his in die mouetur postea expressum oleū reconditur. Calfacit, emollit, remittit: horribus & nervorum vuluæque vitiiis auxiliatur. omni acopo iuuatius: quippe quod emolliat.

Amaracinum.

Cap. LXIX.

Amaracinum longè optimū in Cyzico fieri solet ex omphacino & balanino, spissamentis è xylobalsamo, iunco odorato, & calamo factis, conditisq; amaraci, costi, amomi, nardi, cassiæ, carpo balsami & myrrhæ odorib⁹. Aliqui, quod preciosius fiat, cinnamomum addūt. Mel autem & vinum assumuntur: hoc in vasorum illitione, illud ad cogendas tusorum aromatum offas. Amaracinū calfacit, sopor-

DIOSCORIDIS

foporem mouet, venarū spiracula aperit, emollit, feruorem excitat, vrinam cit, putrilaginibus ac fistulis per quā vtile: nec non humentibus herniis, postquam medica manus operam suam impenderit, crustas, & tetra vlcera, quæ theriomata vocant, rumpit: difficili vrinæ, illita sede, & eius inflammationibus auxiliatur: hæmorrhoidas illitu soluit, vuluæ subditum menstruos cursus euocat, duritias ac vuluæ tumores discutit, vulneratis nervis, & musculis confert, lano centunculo modicè madefactum & impositum.

Megalinū. Cap. LXX.

Factitabatur olim megalinū, sed nunc compositio exoleuit & prorsus obliterata est. Cuius ad historiæ complementū meminisse non fuit alienum. Misturā cum amaracino eadem erat, sed refina exuperabat, hac tantum ratione differens. Quare leuiter emollit. Refina vnguentis, neque tutelæ neque voluptatis gratia adiicitur, sed coloris crassamentiq; causa. Ea tantisper coquitur, dum definat olere: cuius coquendæ ratio declarabitur, dum de refina differemus.

Hedy-

κρίω πικρὸν, ἀνασφωμωτικὸν, μαλακτικὸν, πυρεωτικὸν, οὐρετικὸν, ἐν γαστρὶ εἰς τὰς σπινθίδας καὶ σπείρας, καὶ ὑδρεκτικὸν μετὰ τὰς χειρουργίας περιέχεται τὸ τὰς ἐσχάρων καὶ τὰς τελευτικῶν ἑλκυσμάτων πρὸς τὴν διουρητικὴν ἀρμύζην πειριχόμενον τοῦ δακτύλου καὶ πρὸς τὰς φλεγμονὰς αὐτοῦ, καὶ πρὸς αἱμορροΐδων ἀνασφωμωτικὴν περιέχεται. 10
ἑλκυσμάτων τῇ μὲν τερφῇ σκληρίας καὶ οἰδήματα ἐν ὑστέρι διαφορεῖ, καὶ πρὸς τὰ νεύρα τρώει καὶ μυῖας τρώει, συμφέροι ἐν πικρῇ ἀσπιδίᾳ βρεχόμενον καὶ ἐπιπνέμενον. 15

Περὶ μεγαλείου. Κεφ. δ.

Τὸ δὲ μεγαλεῖον χαλοῦμενον, πάλαι μὲν ποτὲ ἐσκευάζετο, ἐκλέλοιπε δὲ νῦν. πρὸς ἐμπλήρωσιν δὲ τῆς ἰσοείας, οὐκ ἐστὶν ἄτοπον ἐπιμνησθῆναι, καὶ τοῦ 20
του δὲ σκευασία ἢ αὐτὴ τῷ ἀμαρρακίνῳ, παλαιότερον δὲ τῇ ῥητίνῃ, καὶ ταύτῃ διαφέρει. ἔστι δὲ μαλακτικὸν ἡπίως. ἢ μὲν τῇ ῥητίνῃ μίγνυται τοῖς μύρρις, οὐτε 25
φουλακῆς οὔτε ἰδουῆς χράειν, χρώματος δὲ καὶ πάχους ἐνεκα μίγνυται δὲ ἡ τερφῇ δὴν ἀφελόμενῃ, ἥ γάρ ἐστιν ἡ ἀσπὶς γινώσκται. διηλωθῆσεται δὲ ἐν τοῖς πρὸ ῥητίνης ἢ ἑλκυσμάτων αὐτῶν.

Περὶ ἡδύ-

Περὶ Ἡδύχρου. Κεφ. οά.

Καὶ τὸ καλὸν ὡς δὲ ἡδύχρον,
σκευάζουσι δὲ ἐν καὶ τῆς αὐτῆς.
ἔρχεται θυμὸς μέσος τε καὶ σκευάζου-
σι τὸ ἀμαρακίνου, ἐν δὲ ἔσονται
5 δὲ πυλάει.

Περὶ Μετοπίου. Κεφ. οβ'.

Σκευάζεται δὲ καὶ ἐν αἰγυπτίῳ
μύρον, ἐπὶ χαλκῶς ὑπὸ αὐτῶν κα-
λὸν ὡς μετόπιον, διὰ τὴν τῆς
χαλκῶς μίξιν· τὸ γὰρ ἐξ ὧν ἐξ-
10 ὅθεν ἔχεται ἡ χαλκῶς, μετό-
πιον καλεῖται. δι' αὐτοῦ δὲ ἄλλων
δὲ σκευάζονται καὶ ἐλάου ὀμφα-
κίνου καὶ καρδαμύμου, κρίνου
τὲ καὶ χαλκῶς καὶ μέλιτος καὶ
οἶνου καὶ σμύρνης καὶ βλαστάνου
15 καρποῦ καὶ χαλκῶς καὶ ἐν-
τίνης συντίθεται. δοκιμον δὲ
ὅτι τὸ βαρύνον καὶ λυπαρὸν
ἐμφαίνει μᾶλλον τοῦ καρδαμύ-
μου καὶ τῆς σμύρνης, ἢ τῶν τῆς
χαλκῶς. σφόδρα δὲ θερμαί-
20 νει καὶ πυρετὶ καὶ ἀναιμοῖ, ἐ-
πισπᾶται τε καὶ καθαίρει ἐλ-
κμ'· πρὸς τὴν νεύρα καὶ μύας δια-
κοπύει· τοῖς ὕδασι δὲ σκευάζονται
σπᾶται. μίγνυται δὲ καὶ μαλά-
γμασι καὶ κηρωταῖς. πρὸς τὴν ἴ-
25 γη καὶ ὀπίσθοι τοῖς σκευάζονται
χρησιμεῖ· κινεῖ δὲ καὶ ἰδρω-
τας, καὶ ἀναιμοῖ τὰ πρὸς ὑπέ-
ραν, καὶ σκληρίας τὰς πρὸς αὐ-
τὴν χαλκῶς καὶ κατὰ τοῦ μαλακτι-
κὸν ἔχει τὴν δύναμιν.

Περὶ Μετ-

Hedychroum. Cap. LXXI.

Quod hedychroon vocant,
in Co fieri solet: eisdem præ-
ditum viribus & misturis, qui-
bus amaracinum, sed suavius
spirat.

Metopium. Cap. LXXII.

Fit in Ægypto vnguentum,
quod metopion patrio nomi-
ne appellatur, propter galbani
mitionem: nā lignum in quo
galbanū enascitur, metopion
vocāt. Cōstat amaris nucibus,
omphacino oleo, cardamomo
odorato iunco, calamo, melle,
vino, myrrha, balsami semine,
galbano & resina. Probat
pingue, graui odore, quod ma-
gis cardamomum & myrrhā,
quā galbanum respiciat. Cal-
facit vehementer, & adurit, at-
que extrahit, ora vera venarū
aperit, vlcera purgat, extrahit-
que: ad præcisos neruos, & mu-
sculos, ad hernias humore con-
tractas, cum erodentibus me-
dicamentis efficax est: ceratis &
malagmatis inferitur: horri-
bus, conuulsisq; præsertim qui-
bus ceruix in scapulas deiecta,
& retrorsum cōtracta est, uti-
le habetur: sudores ciet, vuluæ
spiracula recludit, & eiusdem
duritias laxat: in summa mol-
liendi naturam habet.

Men-

Mendesium. Cap. LXXIII.

Mendesium constat balanino oleo, myrrha, casia, & refina. Aliqui tamen post singulorum pondera, cinnamomi exigui addunt, nullo compendio: nam quæ simul excocta non fuere, vim nullam exhibent. Similem metopio vim obtinet, sed inferiorem multo.

Staete. Cap. LXXIII.

Staete vocatur pinguitudo recetis myrrhæ cū exigua aqua tuse, & organo expressæ. Ea per quam odorata, ac preciosa est: atq; vnguentū per se facit, quod staete nominatur. Maximè probatur, quæ nullā olei mistionē admittit, cuius minima portio cōpos est viriū plurimarū. Vim calfactoriā myrrhæ & calidis vnguentis respondentē habet.

Cinnamominū. Cap. LXXV.

Cinnamominum confit ē balanino oleo, & xylobalsami, calami, iunci odorati spissamentis, atque cinnamoni, & seminis balsamini suauitate conditur, quadruplāque myrrhæ ad cinnamomum portione, mel ad cogenda omnia adiicitur. Laudat nō acre, molli odore, planè myrrhā redolēs, crassum, odoratū, gustu perquā amaro.

Id

Περὶ Μενδεσίου. Κεφ. οζ'. 10

Καὶ τὸ μενδεσίον δὲ λεγόμενον, ἐκ τοῦ βελενίνου ἐλαίου καὶ σμύρνης καὶ κασίης* καὶ ῥητίνης σκευάζεται. ἔνιοι δ' αὖ τὸν κατὰ σμυμιόν, κιννάμωμον μικρὸν ὡς περὶ βάλανον, ἀν' ὧς οὐκ ἐκδίδωσι γὰρ τὰ μὴ συνειλημένα τῷ δυνάμει. ἔμφερή δ' ἔχει τὴν ἐνέργειαν τοῦ μετωπίου, ἢ πλεονεχέστερον.

Περὶ Στακτῆς. Κεφ. οδ'. 10

Στακτὴ δὲ καλεῖται προσόδου σμύρνης τὸ λεπτόν, κακομμένης μὲν ὑδατος ὀλίγης, ἀποτεθλημένης τοῦ δ' ὀργάνου. ἐν ὧς τὴν λίαν καὶ πολυτελὴς ἐστὶ καὶ χαλὴ εἶαν τὴν ὅταν μύρον τὸ χαλκόμενον σκεπτή. δοκιμὸς δὲ ὅταν ἡ ἀμικρὸς ἐλαίου καὶ ἐν ἐλαίῳ σκεπτήσθαι δύναται κακὴ μύρη, οὗ δ' ἐρμηνεύεται, ἀναλοροῦσαν τὴν σμύρνην καὶ σκευαίνουσαν τῶν μύρων.

Περὶ κιννάμωμου. Κεφ. οε'. 20

Κιννάμωμον δὲ ἐκ τῶν ἐλαίων, βελενίνου καὶ συμμάτου ξυλοβασάμου, χαλκάμου, ῥήνου, ἡδυσμάτου δὲ, κιννάμωμου, βελσάμου καὶ πύου, σμύρνης τετραπλάσιονος παρὰ τὸ κιννάμωμον σκευάζεται. μίγνυται δὲ καὶ μέλι εἰς τὴν φύσιν. δοκιμὸν δὲ ὅταν τὸ δριμύ, μαλακὸν δὲ τῇ ὀσμῇ, καὶ περιεμφαίνον σμύρνης, παχὺ τε καὶ ἐν ὧς, ἄλλαν δ' τῇ γούσει πικρόν. τὸ γὰρ

τὸ ᾧ ποιεῖται ἐν ἐκρήνῃς, ἀλλ' ἐν σμύρνης ἔχει τὸ πάχος· ἡ γὰρ ἐκρήνη οὐ πρὸς δίδωσι πικρίαν, οὐ δὲ ἐνωδίαν. Δωάμιν δὲ ἔχει σφόδρα δριμύτιαν καὶ θριμυαντικὴν καὶ πικράν, ἀνὰ τοῖς τοῦ θριμύτιαντος καὶ διαφορεῖ, καὶ διαχρεῖ, καὶ ἐπισπᾶται ὑγρὰ, καὶ πνεύματα· ἐστὶ δὲ καρδιακόν, ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς τὰ πλεονήσαντα (ὡς ἐλάϊον διπλασίονι καὶ κηρῷ, καὶ μυδιῷ) τὸ ἄπεράλλει τὸ πολὺ τῆς δριμύτητος, καὶ γίνετα μαλακτικόν. ἄλλως γὰρ συγκρίει καὶ σκληρύνει βασιότατα πλείων τῶν παχέων μύρων. ποιεῖ καὶ πρὸς σύεργας καὶ σήπτας ἐναργῶς καὶ πρὸς ὑδρο-

15 κήλας καὶ ἀνθράκας καὶ γαγγράνας σὺν καρδιαμώμῳ· πρὸς τε βίλην τὰ πεποδιστά καὶ πρὸς τρεμοίς, καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἰοβόλων ἐκείων δακρυμώροις ἐν συγχρίσματι, ἐπὶ δὲ ματὶ σκορποπλήκταις

20 καὶ φθαγγρινήκταις.*

Πεὶ ναρδίνου μύρον. Κεφ. ος'.

Ναρδίνον μύρον πικρίλας σκευάζεται διὰ τὸ μαλαθευθῆναι φύλλον καὶ δίχα τούτου ὡς τὸ πολὺ δὲ μύγνυται τῷ βετανίνῳ ἐλαίῳ, ἢ

25 ὀμφακίνῳ· πρὸς μὲν τὴν σφύραν τοῦ ἐλαίου ὅλως· πρὸς δὲ τὴν ἐνωδίαν κίτος, ἀμωμον, νάρδον, σμύρνα, βάλσαμον. ἐστὶ δὲ χρευστή ἢ λεπτή, μὴ δριμύτιαν, ἔχουσα τὴν ἐνωδίαν τῆς ξηρᾶς νάρδου ἢ ἀ-

Id nō āresina, sed myrrhā crassitudine obtinuit: resina enim neq; amaritudine præbet, neque vllā odoris gratiā adiicit. Vim habet admodū acré, amarā, & calfacientē. Itaq; ora venarum aperit, calfacit, discutit, diffundit, humores & spiritus attrahit, caput aggrauat, cōtra vuluæ vitia cū duplo oleo, cera, & medulla efficax est. Ita enim ferè multū acrimoniæ exolefcit, & quādā emolliēdi vis contrahitur. alioqui adurit, & præ omnibus crassiss unguētis indurat. Facit mirū in modum ad fistulas & vlcera quæ putredinis vitiū senserunt: itē ad hernias humidiores, carbūculos, febriū horrores, tremores, gāgræ nāsq; cū cardamomo: aduersus serpentiū morsus illinitur, scorpionū & phalangiorū ictibus cum tritis grosfis imponitur.

Nardinum. Cap. LXXVI.

Ratio nardini faciundi euariat. Nam aut malabathrino folio, aut sine eo fit: plerunq; autē balanino oleo, aut omphacino: iuncus odoratus spissamenti gratia adiicitur: sicuti propter odoris suauitatem, coctus, amomum, nardum, myrrha, balsamum. Laudatur tenuē, non acré, nardi aridæ aut

DIOSCORIDIS

aut amomi odorem referens.
Vis ei extenuans, acris, expur-
gat, exalfacit, absterget humo-
res, rarefacit. Hoc liquidū est,
nec habet strigmenti crassitu-
dinē, nisi resinā recipiat. Fit etiā
simplex ex omphacino oleo,
iūco, calamo, costo & nardo.

Malabathrinū. Cap. LXXVII.

Malabathrinum spissamenta
nardini habet, insuper myrrhae
plufculū additur: qua de causa
alfacit, crocino aut amaraci-
no viribus respondens.

Myrrha. Cap. LXXVIII.

Myrrha lachryma est arbo-
ris, quæ in Arabia gignitur, Æ-
gyptiæ spinæ non dissimilis: è
cuius vulnere defluit lachryma
in subiectas tegetes, alia circū
caudicē concrefcit. Dicitur ex
his aliqua pediafimos præpin-
guis, qua expressa, Staacte emit-
titur. Alia gabirea pinguiſsi-
ma, læto & pingui solo nascēs,
ea copioſam sudat ſtaacten. O-
mnium prima eſt, quæ troglo-
dytica appellatur, accepto co-
gnomine à loco, in quo pro-
uenit: ſplendens, ſubuiridis, ac
mordens. Quinetiam legitur
tenuis quædam, quæ à tro-
glodytica ſecunda eſt, bdellij
modo mollis, verum odore
grauiuſcula, apricis naſcens.

Alia

ἢ ἀμώμου. Διῶαμις δὲ αὐ-
τῆς λεπτοπικνὴ, δριμύεια, σκη-
κτικὴ, ἀραιωτικὴ ὑγρῶν, θερμαν-
τικὴ. ὕγρὰ δὲ ὅτι καὶ οὐ γλοιώ-
δης, ἐὰν μὴ ῥητίνῃς ἔχῃ. σκευάζε-
ται δὲ καὶ λιτὴ δι' ὀμφακίνου ἢ
λαίου καὶ ῥίνου, καὶ καλὰ μου,
καὶ κόσου, καὶ νάρδου.

Περὶ Μαλαβάθρινου. Κεφ. οζ'.

Τὸ δὲ μαλαβάθρινον, ἔχει μὲν
σύμμια αὐτῇ καὶ ἡ νάρδος, σμύρνης
δὲ πλεον. διὸ καὶ γίνεῃ θερμαντι-
κὸν, ἀναλοροῦν τὸ κροκίνον καὶ ἀ-
μαρακίνον τὴν διῶαμιν.*

Περὶ Σμύρνης. Κεφ. οθ'.

Σμύρνα δάκρυόν ἐστι δένδρου
ῥηνομήνου ἐν ἀραβίᾳ, ὅμοιον τῇ
αἰγυπτικῇ ἀμώμῳ· οὗ ἐγκοπι-
ομένου ἀπορρεῖ τὸ δάκρυον εἰς ὑ-
περωμήνας ψάδας· τὸ δὲ, ἐπὶ
τῷ στελέχει σπειτίζουται, καὶ λείε-
ται αὐτῆς ἢ μὲν τις πεδίασιμος
λιπαρὰ, ἥς πεζομήνης, ἢ σακκὴ
λαμβάνεται· ἢ δὲ τις γαβιρεία λι-
παρώτετη, ἐν ὑγείοις καὶ λιπα-
ροῖς τόποις ῥηνομήνης, ἢ καὶ πολλὴν
ἀνῆσι τὴν σακκίῳ. περὶ τούτου δὲ
ἡ τρωγλοδυτικὴ καλουμένη, ἀπὸ
τῆς ῥηνώσεως αὐτῇ γάλας· ὑπό-
χλωρος καὶ δηκτικὴ οὖσα, διαυ-
γής. συλλέγεται δὲ τις καὶ λε-
πτὴ μετὰ τὴν τρωγλοδυτικὴν
ἀειθιμουμένην, ἐν ἀπαλλοῖς ὡς τὸ
βδέλλιον, ὑπερρωμος τῇ ὁσ-
μῇ, ἐν ὑψηλοῖς τόποις ῥηνομήνης.
ἢ δὲ τις

ἢ δὲ τις χαυκαλὶς λεῖονδρῆ, ἡ δὲ
 ὠρεος, μέλινα, καὶ τοπίος, ἢ δὲ χει
 εἴσῃ ἐν ἀπάσῃς, ἐργασίμῃ κα-
 λείτω, φαφάρεα καὶ ἀλαπίς, δρι-
 μεῖα, κομμιζουσα τῇ ὀφεί καὶ τῇ
 5 δύναμει καὶ ἡ ἀμύνηα δὲ χαυ-
 κῆ, ἀποδοκίμος. καὶ πείσμα-
 τα δὲ ἐξ αὐτῶν γίνετα· ἀπὸ μύ-
 τῶν λιπαρῶν ἐνώδη καὶ λιπα-
 ρά· ἀπὸ δὲ τῶν ξηρῶν ἀλιπῇ
 καὶ οὐκ ἐνώδη, ἄτονος διὰ τὸ
 10 μὴ ποροσειληφέναι ἑλκασιν εἰς τὴν
 ἀνάπλασιν. δοκίμειται δὲ κόμμι
 βραχέϊσι σπύργῃς ἀποβρέγματι
 καὶ μυρουρῶν. ἐκλέρου δὲ τὴν
 νέαν, ψαυράν, κόφιν, ὁμό-
 χρου πειταχόθεν, καὶ πῆν ἐν τῷ
 15 θλαδίῳ αἰνέδοθεν, λευκός, ὄνυ-
 χρεῖ δέῃς, ἔχρου δὲ διαφύσεις, λείας,
 μικρόβωλόν τε, πικράν, ἐνώδη,
 δριμεῖαν, θερμαπτικῶν· ἢ δὲ βρα-
 χεία καὶ τῇ χροῖα ποσώδης ἐστὶν
 ἄχρητος. Διωάμιν δὲ ἔχει θερ-
 20 μαπτικῶν, χαρωπικῶν, κολλυπ-
 κῶν, ξηρωπικῶν, συπτικῶν, μα-
 λάσκει δὲ καὶ μήτταν μεμυκῆαν
 καὶ ἀναστομό· ἄγει δὲ ἐμύλωα καὶ
 ἐμύρωα συντόμως, ὧν ἀψινθίω
 ἢ θερμῶν ἀποβρέγματι, ἢ πη-
 25 γαίου χυλῷ περσεδεῖται. λαμ-
 βάετα δὲ ἀπὲρ καταποτίε, μέ-
 γετος κυάμου περὶ βῆχα χρο-
 νιον καὶ ὀρεσπνοίαν, καὶ πλεωρὰ πό-
 νον καὶ πώετος, λύσιν τε κοιλίας,
 καὶ δυσεντερίας, λυεῖ δὲ καὶ ῥίγν,
 30

Alia caucalis cognominatur,
 præter modum exoleta, nigra, &
 retorrida. Omnium deterrima,
 quæ ergasima dicitur, pingui ca-
 res, cano situ obducta, acris ad-
 gummi imaginé vergens, & viri-
 bus eius proxima. Improbatur
 aminnea cognomine. Ex iis
 pastilli fiunt, sed è pinguibus
 pingues, & odorati: è ficciori-
 bus haudquaquam pingues, &
 inodorati: minus odore pol-
 let, quæ oleum non admisit,
 cum in pastillos digerebatur.
 adulteratur macerato gummi
 aqua, in qua myrrha madue-
 rit. Eligenda est recens, squal-
 lore obsita, levis, vndique cò-
 color, quæ còfracta venas vni-
 guium modo candidas & læ-
 ues ostendat, minutis glebis, a-
 mara, acris, odorata, calfaciès:
 superuacua & inutilis est pon-
 derosa, coloris picci. Calsa-
 cit, cohibet, soporem gignit,
 glutinat, siccatur, astringit, vul-
 uam emollit, & præclusam a-
 perit: menses & partus cele-
 riter extrahit, cum absinthio,
 lupinorum cremore, vel suc-
 co rutæ admota: tuberculo fa-
 bæ deuorat in vetere tussi, or-
 thopnoea, in laterum pectorisq;
 doloribus, in alui profluvio, &
 dysenteria: horrores discutit,
 e duabus

DIOSCORIDIS

duabus horis ante febrium ac-
cessiones, fabæ magnitudine
pota cum pipere & aqua: sub-
dita linguæ liquatæque, scabri-
tient arteriæ expolit: obtusam
vocem expedit, ventris tineas
enecat, contra grauem oris ha-
litum manditur, & aduersus a-
larum tædia cum liquido alu-
mine illinitur. gingiuas & den-
tes stabilit, colluto cum vino
& oleo ore: vulnera capitis il-
litu glutinat, medetur fractis
auribus ac ofsib⁹ nudatis, per-
uncta cum cochleæ carnibus.
Item purulentis auribus in-
flammarisque cum meconio,
castorio, & glaucio: ad varos
autem cum casia & melle il-
linitur, impetigines ex ace-
to purgat, defluentes capillos
cum ladano & vino myrteo
illita, firmat: diuturnas destil-
lationes lenit, illitis penna na-
ribus: oculorum vlcera com-
plet, albugines tollit, caligi-
nem discutit, scabritiem læ-
uigat, Fit è myrrha, perinde
atque thure, fuligo, & vt po-
stea ostendemus, ad eadem
conueniens.

Myrrha Boeotica.

Cap. LXXIX.

Boeotica myrrha, dissecta ra-
dix est arboris cuiusdā ī Boeo-
tia nascētis

πρὸ δύο ὥρων ἢ ἐπιτοκῆς μὲ πρὸ
πέρας ἢ ὑδαίος τὸ μέθος κυά-
μις ποθείσα ἀρτηρίας τὸ βράχνη-
τα ἢ δοσισμὸς φωνῆς, ἀπὸ καθι-
σησιν ὑποπτεῖται τῇ γλώττῃ καὶ
ἀπὸ χυλίζουμένη κλίνῃ ἢ ἢ ἔλμυν-
θας, καὶ πρὸς δυσωδίαν σώματος
διαμυσσά. ἢ πρὸς ἢ μαλακῶν πό-
νους, μὲ συμπίεσις ὄρεας διαχρί-
ται· σὺν οἶνῳ ἢ ἢ ἑλάνῳ διακλυ-
ζουμένη, ὁδόντας ἢ ἢ ἑλάνῳ κρατύνει·
κολλὰ ἢ ἢ τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ βρά-
μια ἐπιπαρῶν, καὶ τὰ τεθλα-
σμένα ὅσα ἢ ἢ φιλκωμένη αὐτῇ, ἢ ἢ
ταὶ σὺν κοιλίᾳ σαρκὶ ἐπιχειρῶ-
ν, καὶ τὰ πνοῦντα τὰ ὥτων ἢ
φλεγμαίνοντα, σὺν μνηκίῳ καὶ κα-
σείῳ καὶ γλαυκίῳ πρὸς δὲ ἰσθμὸς
μὲ κασσίας καὶ μέλιτος ἐπιχρίε),
λίχμῳ τε ἀπὸ σμύρνης σὺν ὄρεας, καὶ
πείρας ῥέκτας μὲ λαδάνῳ καὶ οἶνῳ
καὶ μυρσίνῃ καὶ αἰσχροῦ μὲν ῥόνου-
σι· περὶ οὗτοι ἢ καὶ πᾶς χροῖας κα-
τάρκας διαχρίουμένη πρὸς τὸ μυ-
ξωπύρων πληροῖ καὶ τὰ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἑλκῇ, καὶ καταρρεῖ τὰ λευκά-
ματα καὶ τὰ ἐπισκοτούμενα τὸ κα-
ραῖς, καὶ βράχνηματα σμύρνης γίνε-
ται δὲ καὶ λιχνὲς ἐξ αὐτῆς ὁμοίως
τῇ ἐν τῷ λιθαίνῳ, ὡς ὑποδείξο-
μεν, ἀφ' αὐτοῦ ποιεῖται τὰ αὐτά.

Περὶ Βοιωτικῆς σμύρνης.

Κεφ. οβ'.

Ἡ δὲ βοιωτικὴ σμύρνα, ἐστὶ δέν-
δρου πνὸς ἐν βοιωτίᾳ θύκω μέ-
γαν

γόν

του ῥίζα τετυμνωμένη. ἐκλέγου δὲ
 ἢ ἐμψυχή σπυρίον καὶ ἢ ἐνωδίαν.
 Διῶσαν ὅς ῥχει θερμαντικὴν, μα-
 λακτικὴν, διδρυτικὴν, μίγνυται ὅ
 καὶ θυμιαμασι χηρσίμως.

Περὶ στυρακος. Κεφ. π'.

Στύραξ δάκρυόν ἐστι δένδρου
 πηρὸς οὐραίου κυδωνίου. διαφέρει ὅ
 αὐτὸς ὁ ξανθὸς καὶ λιπαρὸς ῥητι-
 νώδης, ἄρόμους ἔχων ὑπολευ-
 κοῖς, ἐπιδαμνῶν τῇ ἐνωδίᾳ ὥς

10 ὅππῃ ἔστιν, καὶ ἐν τῷ μαλακώ-
 σθαι αὐτὸς ὑγρῶσιν πηλὴν καὶ τῷ
 ἴσθαι τοῦτο δὲ ὅτιν ὁ κατὰ βαλ-
 τὴν καὶ πηρὸς διακός καὶ κηλίκος.
 φασὶν δὲ ὁ μέλας καὶ * λαθυ-
 ρὸς, καὶ πικρῶδης. εὐείσκει-

15 ται δὲ καὶ δάκρυον κόμμι ἐοι-
 κός, διαγρῆς, σμυρνίζον· ἐλίζον
 δὲ τοῦτο γινώσκειται. δολίζουσι δὲ
 αὐτὸ τοῖς ἐκ τοῦ δένδρου πηρὸς
 μασιν ἅπαρ ὑπὸ τῶν σκοληκῶν
 ἀναπτέσσεται μίγνυμένη καὶ μέ-

20 λιπὴ καὶ ἱερῶς ὑποσαθμῇ, καὶ
 ἄλλοις πόνῃ. ἐννοῖ δὲ κηρὸν ἢ
 σέαρ ἀεραματίσαντες συμμεθάρ-
 σουσιν ἐν ταῖς ὀξυτάτοις ἡλίαις
 τῷ εὐρέακι, καὶ δι' ἡθμοῦ ἐνερ-
 γήτου, ἐκδιλίσκουσιν εἰς ὕδωρ ψυ-

25 χρὸν πειρωπῆς σκοληκῶν καὶ πω-
 λοῦσι, σκοληκῆν ὀνομάζοντες.*
 ἐγκρίνουσι δὲ οἱ ἄπειροι τὸν ποι-
 οῦτον ὥς ἀκέραιον, οὐ παρεστέχον-
 τες τῇ κατὰ τὴν ὁσμὴν ἐντυνία,
 θειμὴ γὰρ Νίαν ἐστὶν ὁ ἄσβολος.

Διῶσαν

tia nascentis, Melior est quæ
 myrrham odoris suauitate re-
 presentat. Vis ei calfa & toria in-
 est, emollit discutitq; suffimen-
 tis commodissimè inseritur.

Styrax. Cap. LXXX.

Styrax lachryma est arboris
 malo cotoneæ similis. Præfertur
 fordescens, flavus, resinofus, al-
 bicatibus grumis, quàm pluri-
 mū in sua odoris gratia perma-
 nēs: qui dū mollitur, melleū li-
 quorē reddit: qualis ē Catabal-
 lis, Pissidia, & Cilicia deuehi-
 tur. Deterior niger, surfuriosus,
 friabilis, canoq; situ obductus.

Cæterum lachryma inuenitur
 gūmiū similitudine, perlucida,
 & myrthæ ἑμυλα: verū per pau-
 ca manat. Adulterať ligni sco-
 be, quā vermiculi erodētes ex-
 cusserūt, melle & iridis sedimē-
 to, & qbusdā aliis. Alij cerā aut
 adipē odoribus imbutū, flagrā-
 tifsimis solib⁹ cū styrace subi-
 gūt, & p laxa cribri foramina ī
 frigida aqua veluti vermiculos
 exprimūt, venūdantq;. Styraçē
 hūc (quoniā vermiculorū spe-
 ciē cōtrahat) scholecitē cognō-
 minant, tanq̃ syncerū imperiti
 approbāt, nō animaduertētes
 ad præcipuam odoris fragran-
 tiā: liquidem acer admodū est,
 qui adulterationis vitio caret.

c ij Styrax

DIOSCORIDIS

Styrax calfacit, emollit, & concoquit: medetur tufsi, defillationibus, raucedini, grauedini, & interceptæ voci: vuluſ præcluſæ duritiæve laborantū conuenit, cit menſes potu poſſitūque, aliū leuiter mollit, ſi exiguū cum reſina terebinthina catapotij modo deuoretur. Miſcetur uſiliter diſcutiētibus maſtagmatis, acopisq̃ue. Adoletur autē & igni torretur, vt fiat ex eo, veluti ex thure, fuligo, ad eadem conueniēs ad quæ thuris fuligo. Ex eo etiam in Syria ſtyracinum oleum componitur, quod calfacit vehementer, & emollit: verum caput dolore afficit, adgrauatq̃ue, & ſoporem adfert.

Bdellium. Cap. LXXXI.

Bdellium alij bolchon appellant, alij madelcon: ſachryma eſt ſaracenicæ arboris. Probatuſ guſtu amarū, tranſlucidū, taurini glutinis in morē, intus pingue, liqueſcens facile, ligni ac ſordis expers, ſuffitu odoratum, vngui ſimile. Eſt etiam nū bdellij genus ſordidum, nigrū, vberioribꝫ glebulis in offas cōuolutū, aſpalathi odore, ex India aduectum. Deſertur etiā à Petra oppido ſiccū, reſinoſum, huiuſcētis, ſed facultate ſecundū.

Adul-

Διώαμιν δὲ ἔχει θερμαστικὴν, μαλακτικὴν, πεπτικὴν. ποιεῖν πρὸς βήχας καὶ χατάρρους, κορρίδας, βρογχίτους, ἀποκοπὴν φωνῆς ἀρμύζει καὶ πρὸς τὰς ἐν ὕδατι μύσεις καὶ σκληρίας. ἐμυλνὰ τε ἄγει πνέοντος καὶ πρὸς ἐξέμενος, κοιλίαν τε κοῦφος μαλακτεῖ κατὰ πνέοντος ὀλίγος μετὰ ῥητίνης τερεβινθίνης. μίγνυται δὲ καὶ μαλαγμάσι διαφορητικοῖς καὶ ἀνέμοις ρησιμῶς. καίεται δὲ καὶ ὁπῖσται καὶ φόγνυται καὶ διαλύεται ὡς λίθωνος. ἀρμύζει τὴν αἰθάλην πρὸς τὴν καὶ τὸ λευαίνου. τὸ δὲ ἐξ αὐτῆς σκευαζόμενον χρίσμα ἐν τῇ στείᾳ συστάληνον, θερμαίνει καὶ μαλακτεῖ ἰσχυρῶς καὶ φλογαλγὴς μὲν τοῖς καὶ βαρὺ καὶ χρωπτικὸν καὶ ἐξοικνεῖ.

Περὶ βδέλλου. Κεφ. πα. Βδέλλον οἱ δὲ μάδελλον, οἷ δὲ βολχρὸν καλοῦσι. δάκρυον ἐστὶ δένδρου σαρχινικοῦ. δοκιμον δὲ ὅταν αὐτὸ τῇ γούσει πικρὸν, διαγρῆς, τωρεκολλῶδες, λιπαρὸν διὰ βάθους καὶ ἐν μάλα κτην, ἀμυγρῆς ζύλων, καὶ ῥυπαρίας, ἐν ὧδες ἐν τῇ θυμιάσει, ἐοικὸς ὀνυχ. ἐστὶ δὲ καὶ ἕτερον ῥυπαρὸν καὶ μέλαν, ἀδρόβελλον, παραδωδες, κομιζόμενον ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς. φέρεται δὲ ἀπὸ τῆς πέτρας, ξηρὸν, ῥητινώδες, ὑποπίλον, δευτερεύον τῇ διωάμει. δοκίμ.

δολοῦται δὲ μηνύμενον κόμμι·
 τὸ δ' ὅτι πικρὸν ἔχει ὁμοίως περὶ
 νει τὴν γεῦσιν, ἐν τῇ τῇ ὑποδυ-
 μιᾷ, ἔχει ἡ τὸς εὐωδίας ἐστὶ. Δύ-
 ναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, μα-
 5 λαπτικὴν, διελυπτικὴν, βρογχό-
 κληδὸν καὶ σπληνιτὴν καὶ ὑδροκληδὸν,
 ἐνεδὲν πινέλιον ἀσίου· ἀνδρομοί
 καὶ τὴν μήτραν παρὰ τὴν ἐμῶν καὶ
 ὑποδυμῶν, ἐφέλκεται δὲ
 καὶ τὰ ἐμῶν καὶ πᾶσαν ὑγρότητα,
 10 θρύπτει δὲ καὶ λίθους πινέλιον
 νοί, καὶ οὐδὲν ἀγνῶν, βρογχίτις τε καὶ
 σπληνίτις, ὡφελίμως δίδω·
 ἀγρῶν δὲ καὶ παρὰ τὴν ῥήματα,
 σπασμα, καὶ πινέλιον πίνον καὶ
 διαδρομὰς πνευμάτων· μίσγε-
 15 ται δὲ καὶ μαλάγματα τοῖς ἀρ-
 μόχοις παρὰ τὴν σκληρίαν καὶ
 δέσεις τῶν νεύρων· κατεργάζεται
 δὲ κοπῶμενον, παρὰ τὴν μύον οἴ-
 νου ἢ ὑδατος θερμῶν.

Περὶ λιβάνου. Κεφ. πβ.

20 Λιβάνος θύνηται μὲν ἐν ἀραβίᾳ
 τῇ λιβανοφόρῳ καλουμένῃ, παρὰ
 τὴν δὲ ὅτι ἄρρη καλὴ μύον σπινί-
 ας, σπινίτης φυσικῶς ἐστὶ· ὁ τοῦ
 τὸς ἀπομὸς λευκὸς τε καὶ θλασθεὶς
 ἐνδοθεν λιπαρὸς, ἐπιδυμῶν ἐστὶ
 25 ταχέως ἐκχυμῶν. ὁ δὲ ἰνδικὸς
 ὑποκίρρος τε ἐστὶ, καὶ πελὸς τὴν
 ρυθμὴν, γίνε· ὁ κατὰ τὴν ἐπι-
 πιδέσιν σπινίτης· τέμνοντες γὰρ
 αὐτὸν εἰς τετραγώνια σχήματα καὶ
 βάλλοντες εἰς κεράμειαν, κηλίσκον
 ὥς

Adulteratur gummi, sed ita vi-
 tium non perinde gustui a-
 maritudinem representat, nec
 usque adeo suffitionibus odo-
 ratum. Calfacit & emollit du-
 ritias, & turgentia guttura, hu-
 midasque hernias discutit, cum
 ieiuna saliva dilutum: vulvae
 spiracula laxat appositu & suf-
 fitu, & partus humiditates-
 que omnes extrahit, calcu-
 los potu comminuit, vrinam
 mouet tussientibus & à ser-
 pente percussis, vtilissimè da-
 tur: valet ad rupta, vulla, la-
 terum dolores, & discursantes
 spiritus: malagmatis inferitur,
 quæ contra duritias & neruo-
 rum nodos profunt: contusum
 resolvitur affuso vino aut aqua
 calida.

Thus. Cap. LXXXII.

Thus in ea gignitur Arabia,
 quæ thurifera cognominatur.
 Primatū tenet i eo genere ma-
 sculū, stagonias appellatū, sua-
 pte natura rotundū: tale autē
 indiuiduum est, candidū, cū
 frangitur, intus pingue, in suffi-
 tu statim ardens. Indicum ve-
 rò fulvescit, & colore liuet, sed
 rotundum industria facit: nam
 in quadrangulares formas
 dissectū fictilibus versant,
 e iij donec

DIOSCORIDIS

donec rotunditatē contrahat: verūm huiusmodi thus tēpore flauescit, quod atomū aut syagrū appellāt. Secundū locū habet Arabicū, & ī Smilo nascēs, quod aliq. copiscū vocāt, min⁹ multò & fuluius. Est & genus aliud, cui amomita cognomen est, alioqui cādidum: quod dū mollitur, mastiches more digitiscedit. Adulteratur in itinere, pini resina & gūmi, quod facile deprehēdi potest: siquidē suffitū gūmi flammā nō eiaculatur, & resina in fumū euanescit, thus verò statim ardet: idē maleficiū odor prodit. Ad calfaciendū & astringēdū pollet, oculorū caliginē discutit, caua vlcera cōplet & ad cicatricem perducit cruenta vulnera glutinat, infrenatq; cūctas sanguinis eruptiones, etiā si cerebri membranīs effluat: vlcera quæ cacoēthe vocantur, & sedis & reliquarum partiū permulcet tritū cū eo & lacte linamentū: formicantes verrucas inter initia, impetiginēsq; ex aceto & pice illitū, tollit: ambusta igni pñionēsq; cū fuillo adipe aut anferino, & vlcera ī capite manātia cū nitro, si infricetur, fanat: paronychis cū melle auri- bus fractis cum pice, medetur:

ad

ἕως αὐτὸ ἀπλωθεῖ τὸ στρογγύλον
ζῆμα. χρὸν δὲ ὁ τοιοῦτος ξαν-
δοῦται, ἄτομος ἢ σὺν σπέρματι κα-
λῶς. δευτέρου δὲ ὁ ἀραβίας καὶ ὁ
ἐν σμύλῳ, ἐν ἔνιοι καπσίον καλῶ-
σι, μικρότερον καὶ κριώτερον ὄν-
τα. λέγεται δὲ πρὸς τὸ ἀμώμιτις,
ἄλλως μὲν λευκὸς ἐν δὲ τῷ μα-
λάσσῃ ἐν διδύμῳ ὡς μασίχη. δο-
λοῦ δὲ πᾶς λίβανος τῇ σπιτύνῃ
ῥητίνῃ μεσοδεύμενος, καὶ κόμ-
μι. ὑπερὸς δὲ ὅστις ἢ διάχρωσις. 10
τὸ γὰρ κόμμι οὐκ ἐμπολοῦται
συμμιόμενον, ἢ δὲ ῥητίνῃ εἰς κα-
πνὸν ἐκτυφῶνται. ὁ δὲ λίβανος
πρὸς ἐξάπτεται. διηκοῖ δὲ καὶ ἡ ὀσ-
μή τὸ τοιοῦτον. Διῶνται δὲ θερ-
μαίνεν, εὐφειν, ἀποκαθαίρειν τὰ ἐν
ὀπισθοτοιμῇ ταῖς κόραις, καὶ
τὰ κοῖλα τῶν ἐλκῶν πληθεῖν
καὶ ἀπουλοῦν, κολλᾶν τε ἐν-
ναιμα τραύματα, αἰμορραγίαν
τὴν πᾶσαν, καὶ τὴν ἐν μύτης
τῶν ἐπέχειν. παρηγεῖ καὶ τὰ 20
περὶ δακτύλιον καὶ τὰ λοι-
πὰ μέρη κακοῦ ἐμμοτος λεί-
ος, σὺν γάλακτι, καὶ τὰς ἐν
ἀρχῇ μυρμηκίας καὶ λειχί-
νας, σὺν ὅξει καὶ πείσῃ κατα-
χρίόμενος ἄρει, καὶ τὰ πνεύ- 25
ματα δὲ ἐλκῆ καὶ χύματα ἰά-
ται σὺν εἰσι χροίῳ ἢ χυμῷ
ἀχρῶος δὲ σὺν νίτρω σιῶμα-
νος ἰᾶται. παρωνυχίας τε σὺν μέ-
λιτι, ὧτων θλάσεις σὺν πείσῃ.

ἄλλοις

παρὲς δὲ τὰ λοιπὰ ἀλγύματα τῶν
 ὠπών, (ὡς οἶνον γλυκεῖον ἐγχέμε-
 νος, μασοῖς τε τὸν ἀπὸ τοῦ κέν-
 τρου φλεγμῶντος συν κίμωνια καὶ
 ῥοδινὰ καὶ ἀρχιμήδους ὀφθαλμῶν
 5 γυμνὰ δὲ καὶ τοῖς παρὲς ἀφαιεῖται
 ὀφθαλμῶς, καὶ τοῖς σπασμωγικοῖς
 φαρμάκοις, αἰμοπιοῖς τε ἀφαι-
 εῖται πρὸς τοὺς μανθῶδους δὲ ὅτι
 πρὸς τοὺς ὑπο τῶν ὑγερῶντων,
 παλίων δὲ μετ' οἶνον ποθεῖς καὶ
 10 κτείνει. κλείεται δὲ λίβανος ἐπ'
 ὀσάκου καὶ θαρσῦ τεθῆς, ὑφ' α-
 πὸ τοῦ μῦθου τῶν ἄνδρων ἀναφύεται ἀ-
 πὸ λύχνης, ἀρχὴς αὖ ἐκ καὶ δὲ δὲ
 15 μὲν τὴν τελείαν καὶ σπασμωγίαν
 ζεῖν πρὶν ἄρχῃς αὖ ὁσάκου τῶν ἄν-
 20 δρων ἐκτεφρῶνται. ἐννοῖ δὲ ἀπαι-
 δεῖται τὸν ὁσάκου ἀγρῶν χαλ-
 κουῶν, κοῖλον καὶ μέσον τε βημέ-
 νον, παρὲς ἐκκλινῶν τῆς λυγρῆς, ὅς
 ὑποδείξωμεν ἐν τῷ παρὲς ἀδάλτης
 λίβανος λόγῳ. οἱ δὲ, εἰς ὧν γύ-
 25 ρων βάλαντες καὶ ἀπαιτῶνται
 πηλῶν, καὶ σπασμῶν ἐν καμίνῳ. φῶ-
 γον δὲ ἐπ' ὀσάκου καὶ σπασμῶν καὶ ἀν-
 ὀσάκου διαπύρων, ὅς αὖ ἐκκλιν-
 πρὸς τοῦ μῦθου, μὴ δὲ λιπαρίαν
 πρὸς τὴν ἀλγύαν ἀνίη. ἀρπύεται δὲ
 25 ἐν γυμνῶν καὶ κατὰ καμίνῳ.

Πρὶ Φλοιὸν Λιβάνου. Κεφ. πγ'.

Φλοιὸς δὲ λίβανος διαφείρεται ὁ
 παρὲς καὶ λιπαρὸς καὶ ἐνὸς, ὅς
 παρὲς σπασμῶν, καὶ καὶ κατὰ καμίνῳ
 30 δὲ καὶ ἐνὸς, καὶ καὶ κατὰ καμίνῳ
 35 δὲ καὶ ἐνὸς, καὶ καὶ κατὰ καμίνῳ

ad reliquos auriū doiores cum
 dulci vino iufunditur, inflam-
 mata à partu mamme cum ci-
 molia & rofaceo magna vtili-
 tate perungitur, additur ad ar-
 teriæ viscerū nq; medicamen-
 ta, prodest sanguinis excrea-
 tionī potum: sed in secunda va-
 letudine haustum infantiā mo-
 uet, & largius cum vino po-
 tum interficit. In fictili mun-
 do thus crematur, flagrante
 glebula succensum à lucerna,
 donec exuratur: post perfe-
 ctam vstionem operire oportet,
 vsque dum restinguatur:
 sic enim in cineres non redi-
 gitur. Aliqui ollulam æneo va-
 se cauo circa medium perfor-
 rato cingunt ad excipiendam
 fuliginem, vt in eius mentio-
 ne mox ostendemus. Alij cru-
 do fictili luto oblitō, & in for-
 nacem indito, cremant. Ficti-
 li etiam nouo viuacibus pru-
 nis torretur, dum non ampli-
 us bullet, aut pingitudinem
 vaporémve emittat. facile en-
 nim comminuitur quod peru-
 stum non est.

Thuris cortex. Ca. LXXXIII.

Praefertur thuris cortex cras-
 sus, pinguis, odoratus, re-
 cens, leuis, minimè scaber, sine
 membranīs. Adulteratur ad-
 35 e iij misto

DIOSCORIDIS

misto pini aut nucis eius cortice, sed horū index ignis est: si quidem reliqui cortices suffiti nequaquā incenduntur, sed sine odore fumum eructant: thuris verò cortex ardet, & cū odoris fragrantia vaporem eiaculatur. Thuris modo vritur, & vis eadem quæ thuri, sed validior alstringentiórque. Quare potu cruētis excreationibus, vuluis fluxione laborantibus in pefso confert, ad cicatrices oculorū, & caua fordēsque efficax est. tostus scabris lippitudinibus auxiliatur.

Māna thuris. Ca. LXXXIII.

Manna thuris probatur candore, micarum frequentia, & puritate. Vim habet eandem quam & thus, sed inualidiusculam. Sunt qui cribrata pini refina, ac polline, aut cortice thuris contusi adulterant: sed hæc igne deprehenduntur. Neque enim æquē suffitu aërium vaporem, sed fuliginosum & impurū expuit, & permistum suaueolentiæ halitus virus habet.

Thuris fuligo.

Ca. LXXXV.

Fuliginem thuris sic facito: Forcipicula, lucernis accensas singulatim thuris glebas, in novam fictilem ollam cōcauam impo-

γνυμένους ἀπὸ φλοιοῦ εὐερίνου ἢ πτυίνου, ἐλέγχος δὲ καὶ τούτων τὸ πῦρ· οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ θυμιαθῆντες οὐκ ἀνάπτονται, καὶ πινυζόμενοι δὲ δίχα ἐνωδίας ἐκτύφονται· ὁ μὲν τῷ λίθαινον φλοιὸς ἀπύεται καὶ 5 μείλ' ἐνωδίας ἐκθυμιάται· καίεται δὲ καὶ οὗτος ὡς λίθανος. Δύνανται γὰρ εἶχει λιὼ καὶ οὐδὲν ἐν βρήξεσσι δὴν καὶ συπληκώτερος. ὁ δὲν ποτὶς, αἰμοπηκτικὸς μάλιστα 10 καὶ ῥιπτικὸς ἀμύδι· ἐν περὶ ἀνέμων· ποιεῖ καὶ πρὸς οὐλὰς ἐν ῥοθαλμοῖς, καὶ κοιλώματα καὶ ῥυπαρίας· φωχθεὶς δὲ καὶ πρὸς ῥοθαλμίας ποιεῖ.

Περὶ Μάνης Λιθάνης. Κεφ. πδ'. 15

Μάνη δὲ λιθάνη δοκιμὸς ὅστις ἡ λευκὴ καὶ καθαρά· ἐν γὰρ ὄρεος. Δυνάμει γὰρ εἶχει λιὼ καὶ οὐδὲν ἐν βρήξεσσι δὴν καὶ συπληκώτερος. ὁ δὲν ποτὶς, αἰμοπηκτικὸς μάλιστα 20 καὶ ῥιπτικὸς ἀμύδι· ἐν περὶ ἀνέμων· ποιεῖ καὶ πρὸς οὐλὰς ἐν ῥοθαλμοῖς, καὶ κοιλώματα καὶ ῥυπαρίας· φωχθεὶς δὲ καὶ πρὸς ῥοθαλμίας ποιεῖ.

Περὶ Αἰθάλης Λιθανωτοῦ. 25

Κεφ. πε'.

Αἰθάλη γὰρ λιθανωτὸς περὶ ὅπου λαβιδῶν καὶ ἔνα γόνδρον τῷ λίθαινον ἀπὸν πρὸς λύχον, ἐπιτίθει εἰς κοῖλον λοπάδιον ἐσράκνον χαμῶν·

ἡμιόνειτα περικάλυψον χαλκω-
 μια ἔγκοικον, τετραμυδύον κατὰ
 μέσον καὶ ἐσμυγμύδον ἐπιμελῶς,
 * ἐπιπίθει τε κατὰ τὸ ἕτερον ἀν-
 τὴ * μέρος ἢ ἀμφοτέρω λιθάσεια
 ἔχει τετραδακτυλῶς παρὰ τὸ
 διαφαίνειν εἰ καὶ ὅτι καὶ ἵνα χρώ-
 ρα ἢ ὡς πεπιδναι * ἐτέρως χρο-
 δούσι * αἰ. περὶ τὸ τὸν περὶ τὸν
 χροδόν ἀποσσεῖν ἡμῶν πιντε-
 λῶς, * καὶ τὸ το ποίει, ἕως ἂν ἀν-
 10 τάρκη λιγυρὴ δόξης συμαχοχέ-
 ναι. σιωχῶς μὲν τοι σπύργω ἐξ
 ὑδατος ψυχρῆς πελμασσε τὰ ἐκ-
 τὸς μέρη τὰ χαλκώματος οὐτω
 ᾗδ' ὡς σκαθίζει πᾶσα λιγρὸς, μὴ
 ἔχον αὐτὴ πνευμύδου. ἐπεὶ ἀ-
 15 ποπτεῖται δὲ τὴν κοφότητι,
 μίγνυται τῇ τῆς λιθάνης ἀποδῶ.
 ἀπολήτης οὖν τὴν περὶ τὴν
 λιγρὴν ποίει τὸ αὐτὸ ἐφ' ὅσον ἀν-
 δοκῇ, ἀναερῶ δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ
 κέντρος λιθάνου ἀποδῶ ἰδίᾳ. Δύ-
 20 γαμιν δὲ ἔχει περὶ τὴν πικρὴν τῶν
 ἐν ὀφθαλμοῖς φλεγμασίων, σαλπ-
 κιν ἱεμασίων, ἀνακαταπικρὴν ἐλ-
 κῶν, πικρῶν πικρὴν κοιλωμάτων,
 σαλπκιν καρυμνῶν.

Πρὶ Διγρῶς σκευά-
 25 σίας. Κεφ. πς'.

Τὸν αὐτὸν ὃ βόπον σκευάζει καὶ
 ἐν τῇ σμύρῃ καὶ ἐν τῇ ῥητίνῃ, καὶ
 ἐκ τῇ σύρακος λιγρῆς ἀρμόζουσι ὃ
 περὶ τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῇ λοιπῶν ὃ
 σακρῶν ὁμοίως τῇ λιγρῇ λάμ-
 30 γαν. Πρὶ

imposito: & areo vase in me-
 dio perforato, deterfa diligen-
 ter forde, obtegito: alteram
 admoueto, ex altera eius par-
 te aut vtraque, subiectis qua-
 ternum digitorum altitudine
 lapillis, quod facilius perspic-
 queat, si vrantur: & qua locus
 capax fuerit, glebular alias sup-
 ponito, & anteà quàm pror-
 sus prior gleba restinguatur,
 aliam imposito: donec sufficiē-
 tem fuliginem videaris coëgisse.
 Continud tamen externæ
 aramenti partes spongia, aqua
 frigida madefacta, abstergan-
 tur: ita enim tepurato aris fer-
 uore, fuligo omnis inhærebit:
 quæ alioqui per leuitatem de-
 cidua, thuris cinerib⁹ admisce-
 tur. Derasa itaque fuligine, ci-
 nis cremati thuris seorsum sub-
 strahédus est. Idem opus, quod
 satisfactum tibi videtur, obeu-
 dum. Oculorum inflammatio-
 nes mitigat, fluxiones suspen-
 dit, vlcera purgat, caua explet,
 carcinomata fistit.

Fuliginis compositio.

Cap. LXXXVI.

Simili modo è myrrha, re-
 sina, styrace, reliquisque
 lachrymis, fuligo ex-
 cipitur, ad eadem
 conueniens.

Picea

DIOSCORIDIS

Picea & Pin⁹. Ca.LXXXVII.

Pinus & Picea generi eide-
m ascribuntur, sed quandam fla-
gitat specierum distinctione,
arbores vulgè cognitæ: quarū
cortex astringit, prodest tritus
& illitus intertrigini, vlceribus
summū corpus occupantibus,
ambustisq; cum spuma argen-
ti & manna. Vlcera delicatu-
lorum acrimoniam recus n-
tium, cerato myrtino except⁹,
ad cicatricem perducit: tritus
cum sutorio atramento serpē-
tia cohibet. suffitu partus & se-
cundas eijcit, potus aluum si-
sttit, vrinam mouet. Folia eo-
rum trita & illita inflammatio-
nes leniunt, vulnura ab inflam-
matione vindicant, trita autem
& decocta in aceto, feruen-
ti collutione, dentium dolo-
res mulcent: hepaticis vtilia
sunt, drachmæ pondere in a-
qua aut mulsa pota. Pineæ nu-
cis cortex & folia potu idem
præstant. Teda earum parti-
culatim secta si in aceto co-
quatur, & decocto dens col-
luatur, dolores leuat. Ex his e-
tiam fit spatha acoporum pes-
forumq; compositionibus ido-
nea. Quinetiam earum crema-
tarum fuligo ad librarij atra-
menti cōfectionem excipitur:

ΠΙΣΙ ΠΙΠΤΟΣ. Κεφ. πζ':
Πίπτος γινώσκοντες δένδρον ἐστὶ τὸ
ἄνω τῷ ῥύκῳ καὶ ἡ λεγόμενη πύ-
κη, εἶδει διαφέρειται· ἀμφοτέ-
ρων δὲ φλοιὸς σπιγμικτὸς, ἀμειόζων
πρὸς τὴν περιδυσματὰ λείος καὶ
ταπλωσώδης, καὶ πρὸς τὰ ἐπι-
πέλαια τῶν ἐλκῶν καὶ κεκαυμένων
συνὴ λισσαγύρεω καὶ μάννη· ἀγαλ-
οθεὶς δὲ κινρωτῇ μυρσίνῃ, ἀπου-
λοῖ τὰ ἐπὶ τῷ βυρροῦ καὶ ὧν ἔλκεα
καὶ τὰ ἐρπυστῆκα ἐπὶ χειρὶ καὶ χαλ- 10
κῶν λείος, ἐμβεβυά τε καὶ δει-
τερα ὕετρα θυμιαθεὶς ἐκβαλλεῖ,
κοιλίαν τε ποθεὶς ἐφίσησι, καὶ ἡρε-
κινεῖ, καὶ τὰ φύλλα δὲ αὐτῶ κα-
ταπλάττειν λεία, φλεγμονὰς
παρηγορεῖ, καὶ τραύματα ἀφλέ- 15
γειντα διατρεῖ, λειανθέντα δὲ
καὶ ἐλκυσθέντα ἐν ὅξει, ὀδονταλγίας
περὶ ὧν διακλυζόμενα θερμά·
ἀρμύζει δὲ καὶ ἡπατικοῖς τῷ φύλ-
λων ἐλκεῖ μία συνὴ δαπὴν μελι-
κράτω ποθεῖται. πικρὴ δὲ τὰ αὐ- 20
τὰ καὶ ὅπως σπρίλου φλοιὸς καὶ τὰ
φύλλα περὶ τὰ καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν δὲ
δαδίον χαλκὸν εἰς λεπτὰ καὶ ἐλ-
κυσθέν συνὴ ὅξει, ὀδονταλγίας· περὶ ὧν
κρατικῶν συνὴ ἀφελήματος 25
καὶ τὸ πεπαισθότος ὀδοντος, καὶ
αὐτῶν δὲ ἐξ αὐτῶν γίνονται εἰς ἀ-
κόπων σκευασίας καὶ περὶ τῶν ἐ-
πιτήδεως· ἡ δὲ ἐξ αὐτῶν λεγόμε-
νη καυμένων, ἐκλαμβάνεται πρὸς
μέλαρος γαστρικοῦ κατασκευῇ
πυλῶσα

ea

πυλῶσα

παιδιῶν καὶ πατρὸς καλλιβλέφα-
ρα καὶ καινοὺς βλεφαρῶ-
νους, πατρὸς τε πύλα
βλέφαρα καὶ ὄφ-
θαλμοὺς δια-
κρύοντες.

5 Πρὶ Πιτιδων. Κεφ. πη.
Πιτιδὲς ὁ καλουμῶν ὁ καρπὸς
τῶν πτύων καὶ τῆς πύλης, ὁ εὐρι-
σκόμωρος ἐν τοῖς κήποις. Διὰ μιν
δὲ ἔχουσιν, συνηκύν, θερμαίνουσιν
10 πύλας. βουνοῦσι δὲ βελῆ καὶ τοῖς
πύλαι δώρα καὶ πάρεσι, καὶ ἑαυ-
τὰς καὶ μὲν μέλιτος λαμβανόμε-
ναι. Πρὶ Στρόβιλον. Κεφ. πθ'.

Στρόβιλοι ὁ καὶ σαροὶ ἐστὶ μα-
γοί, ἢ μὲν γλυκεροὶ καὶ σικεῖν σπέρ-
15 ματος πνιγμοί, οὐρητικοί, ἀμ-
βλωπτικοί τῶν πύλων καὶ νεφρῶν
δριμυτήτων, παρηγορεῖ δὲ καὶ συ-
μαρῶν δισμῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ
γυναικῶν λαμβανόμενοι ἐξ ἐρείδουσι
20 τὴν ἀτονίαν σώματος, καὶ τὰς τῶν ὀ-
φθαλμῶν διασπορὰς ἐξ ἀμβλωοῦσιν.
ἔλαιον δὲ οἱ στρόβιλοι ἀπὸ δένδρων
πρὸς πᾶσι θάλασσαν ἐν γλυ-
κεῖ καὶ ἐν δένδρεσιν, ἀρμύροισι πα-
λαιῶς βελῆ καὶ φέρεται, καὶ ἐξ αὐ-
τῶν ὕλη καὶ ἐκείνην ἡμέραν λαμ-
25 βανόμενοι κνέδων τὸ πλῆθος βι-
βῶν. Πρὶ Σχίνον. Κεφ. ς'.

Σχίνος δένδρον γινώριμον συ-
πτικόν ἐλον, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
καὶ τὸ φύλλον καὶ ὁ φλοιὸς πῶν κλά-
δων καὶ τῆς ρίζης ἰσοδυναμοῖ.
γίνε

ea circūlitionib⁹ efficacissimè
imponit, quibus palpebras or-
nat, coloréq; metiunt, callibre-
phara Græci vocāt: arrosi oculi
lorū angulis, callosis glabrisq;
genis, & collachrymationibus
opitulat. Pityides. Cap. 88.

Pityides appellantur pino-
rum piceaq; fructus, qui in co-
nis inueniuntur. Vim astricto-
riam habent, & aliquatū ex-
calfacientem: tussi & pectoris
vitiis auxiliantur, per se, aut ex
melle sumpti.

Strobili. Cap. LXXXIX.

Nuces pineæ cū Strobili re-
purgatæ mādūtur, aut cū passō
aut cucumeris semine bibun-
tur, vrinam ciēt: acrimonias in
renibus & vesica hebetāt, sto-
machi rofiones leniunt: datæ
cum portulacæ succo, virium
infirmatatem roborant, corrupto-
rum quoq; humorū labem
obtundunt. Pineæ nuces inte-
græ recēter arboribus decer-
ptæ in passō frāguntur, & deco-
ctæ, vetustæ tussi ac tabitidini
conferunt, si quotidie ex eo li-
quore terni cyathi bibantur.

Lentiscus. Cap. XC.

Lentiscus nota arbor est, cui
toti vis inest astringendi: semi-
ni enim, folio, ramo, cortici, ra-
dicibusq; cognatæ insūt vires.

Liqua-

DIOSCORIDIS

Liquamentum autē ita fieri fo-
let: Folia, cortex & radix in
aqua coquuntur, & ubi abun-
dē cocta refrigeratāque sunt,
folia abiiciuntur: aqua denuo
coquitur, donec mellis habeat
crassitudinem. Lentiscus sua
sua astringendi dote, valet ad-
uersus sanguinis reiectiones,
alui profluvia, & dysenterias
in potu. Item contra eruptio-
nem sanguinis ē vulua, & e-
iusdem aut sedis prociden-
tia. In totum acaciae & hy-
pocistidis vicem repraesentat.
Idem facit succus ē tritis fo-
liis. Decoctum fotu caua ex-
plet, & fracta ossa ferruminat,
vuluae fluxiones sistit, nomas
arceat, yrinam pellit, motus de-
tium collutione stabilit. Viren-
tes furculi calamulorum vice
dentibus repurgandis affri-
cantur. Fit ē semine
oleum, quod prodest
cū quid adstrin-
gi opus est.

Lentiscus. Cap. XC.

Lentiscus resinam gignit,
quae lentiscina cognominatur,
& ab aliquibus, mastiche.
Pota utilis est sanguinem reii-
cientibus, & tussi veteri: sto-
macho auxiliatur, sed ructum
mouet. Additur in dentifricia,
&

ρίνη) ὃ καὶ χύσισμα ἐκ τῶ φλοιῷ,
καὶ τῆς ῥίζης καὶ τῶ φύλλων ἐπιμέ-
νων συνῶσαι ἐφ' ἡκανόν· εἴτα
μὲν τὸ ἐπιθῆναι τῶ φύλλων ἐπιπο-
μῶν, τὸ ὕδατος δὲ πάλιν ἐπι-
μῶν μίχρει μελιτώδους συνάσει-
ως· ποιεῖ δὲ εὐφρων πρὸς αἵματος
ἀναγωγὰς καὶ ῥύσεις κοιλίας καὶ δι-
σεντερίας πινόμενος, καὶ πρὸς τὰς
ἐκ μύθρας αἰμορροΐδας, καὶ πρὸς
πλῶσεις ὑστέρας καὶ δακτυλίαν καὶ
καθόλου ἀντὶ ἀκακίας καὶ ὑποκυ-
σίδος ἐνεστὶν ἀπὸ τοῦ χυμοῦ, καὶ ὁ χυ-
λός ὃ τῶν φύλλων ἐκδηθέντων
τὰ αὐτὰ ποιεῖ, καὶ τὸ ἀφ' ἡμῶν ὃ
αὐτῶν χατατλήμενον, τὰ ἀσυμ-
πλήρωτα πληροῖ, καὶ τὰ ἀπώρω-
τα πωρεῖ ὅσα, καὶ τὰς ἐκ μύθρας ῥύ-
σεις σέλλει, καὶ τῶν νομῶν
ἀποτρῆπικόν καὶ οὐρητικόν ἐστίν,
ἴσῃσι δὲ καὶ σειομέροις ὀδόντας
διακλυζόμενον. τὰ δὲ ξυλάεια
χλωρὰ ἀντὶ κελαμῶδων παγε-
βιόμενα τοῖς ὀδόντι, σιμῇ χειρὶ τέ-
τοις· γίνεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ καρπῶ
αὐτοῦ ἔλαιον συππικόν, ἀρμόζον
πρὸς τὰ σύψαως δειόμενα.
Πρὶ Ρήτινης ῥανίνης. Κεφ. σά'.
Γεννᾶται δὲ καὶ ῥήτινη ἐξ ὅου-
τῆς ῥανίνης κελαμῶν, ὥς ἐνίων
δὲ μαστῆγι· χρῆσι μείνουσαι πρὸς
αἵματος ἀναγωγὰς, καὶ πρὸς
παλαιὰ βήχα πινόμεν· ἐστὶ δὲ
ὑσώμαχος ἐρευνκτική· μύσους
δὲ καὶ σιμῆμασι ὀδόντων.
καὶ

καὶ ὁπρὸς ἵσματα περὶ σπλ-
 5 ἑοπιούσα. ἀνακολλᾷ δὲ καὶ τεί-
 ρας ἐν ὀφθαλμοῖς, σόματα τε
 ἐν ὠδίνῃ περὶ διαμασπούνῃ, καὶ
 οὐλῶν ἐστὶ σαλπικῇ. ἤνυσται δὲ
 καὶ καλίσῃ καὶ πλείῃ ἐν χύ-
 10 τῇ νήσῳ. Διαφέρει δὲ αὐτῆς ἡ
 λαμπυρίζουσα, καὶ τυρρηνικὴ κη-
 ρὴ ὁμοίᾳ τῇ λευκότητι, ἀδρὰ καὶ
 χαλκρὰ καὶ ἐυδρωγὴ καὶ ἐνώδιος.
 ἡ δὲ χλωρὴ ἡπίων. ὁλοῦται δὲ
 15 λιβαίου καὶ ῥητίνης εὐβοϊκῆς μι-
 γνυμένων αὐτῇ.

Περὶ Τερμίνθου. Κεφ. 5β.

Τέρμινθος γινώσκοντες δένδρον,
 20 ἥς τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ
 φλοιὸς ἐν πικρῇ ὄντα ἀρμόζει
 25 πρὸς αἷμα καὶ ἡ ῥίζη, σκευαζόμενα
 ὁμοίως καὶ λαμβανόμενα. ὁ δὲ
 καρπὸς αὐτῆς ὅστις ἐδώδιμος, κα-
 κοσμάχος, οὐρητικός, δερμαντι-
 κός· ἐστὶ δὲ αἰεὶς πρὸς ἀφροδί-
 30 σα, σὺν οἴνῳ δὲ ποτεῖς, πρὸς
 φθασίαν δὲ ἵσματα ἀρμόζει. ἡ
 δὲ ἐξ αὐτῆς ῥητίνη κομίζεται ᾧ ἐξ
 ἀεθρίας ἢ ἐν πείρᾳ. ἤνυσται ὅ-
 35 καὶ ἐν ἰσδρία καὶ σείᾳ καὶ ἐν κύ-
 πρῳ καὶ ἐν λιβύῃ, καὶ ἐν ταῖς κυ-
 κλάσι νήσοις· ἡ δὲ καὶ διαφέρει
 40 διαγέγρα. οὔσα, λευκὴ, ὑαλί-
 ζουσα τῷ χρώματι καὶ κυανίζου-
 σα, ἐνώδιος τερμίνθου πίνουσα.
 πρὸς αἷμα δὲ πασῶν τῶν ῥητίνων ἡ
 τερμίνθου καὶ παρὰ ταῦτα ἡ ῥη-
 τίνη, εἴται ἡ πτυνὴ καὶ ἡ ἐλατίνη.
 μβ

& illitiones faciei, ad nitorem
 cuti conciliandum. Palpebras
 oculis incómodas replicat, má-
 ducata halitū oris commēdat,
 gingivas contrahit. Optima &
 copiosissima in insula Chio p-
 uenit. Praefertur (nitedulē mo-
 do) resplendescēs, & candore
 Tyrrenicæ ceræ similis, adul-
 ta, retorrída, friabilis, odorata,
 stridorē ædens. Viridis autē in-
 ferior est. Adulterat thuris, resi-
 nāq; pineæ nucis mistura.

Terebinthus. Cap. XCII.

Terebinthus cognita ar-
 bor est, cuius folia, & semen,
 & cortex adstringunt, & ad
 eadem ad quæ lentiscus con-
 ueniunt, simili parata modo
 sumptaque. Fructus esui aptus
 est, sed stomacho aduersatur:
 excalfacit, vrinam mouet, ve-
 nerem excitat, contra phalan-
 giorum morsus conuenien-
 ter in vino bibitur. Resina eius
 ex Arabia petræa defertur.
 Prouenit etiam in Iudæa, Sy-
 ria, Cyprio, Africa & Cyc-
 ladibus insulis: sed præualeat can-
 dida, perlucida, vitreo co-
 lore & in caruleum vergen-
 te, odorata, terebinthum o-
 lens. Terebinthus resinas om-
 neis antecedit: proxima len-
 tiscina, & è pinu, & abiete:
 has

DIOSCORIDIS

has sequitur è picea & pineis
nucibus resina : Natura omni-
bus calfacere, mollire discute-
re, expurgare. tussi ac tabi cõ-
ueniunt per se, aut in eclegma-
te ex melle, vitia pectoris ex-
purgant, vrinam cient, cruda
concoquunt, ventrem emol-
liunt, palpebras commodissi-
mè replicant, lepras tollunt,
cum arugine ac lutorio atra-
mento, nitroque : auribus fa-
niem emanantibus cum mel-
le & oleo, item in pruritu ge-
nitalium vtilis malagmatis, a-
copisque admiscuntur. La terũ
doloribus per se, illitu & ap-
posito auxilio sunt.

Resina aliã .

Cap. XCIII.

Liquida resina è pinu & pi-
cea, à Gallia & Hetruria con-
uehi solet, atque olim á Colo-
phone petebatur : hinc Co-
lophonix sibi cognomentum
vendicauit . A Gallia quoque
subalpina : quã vernaculo no-
mine loricem appellat inco-
la. Ea in linctu, & per se, ma-
gnopere prodest tussi veteri.
Colore inter se distant : liqui-
dem alia candida est, alia ole-
osa, alia mellei liquoris simi-
litudine, vt laringa . Cupressitis
etiam liquidã fundit resinam,
quæ

ἡ δὲ ἀφ' ἐθιμοῦν ἢ τε πευκί-
νη καὶ ἡ σφικτὶν καὶ δὲ πᾶσα ῥι-
πὴν, μαλακτικὴ, ὀσμωτικὴ, δια-
χυτικὴ, ἀνακαταρπτικὴ· βλεφάρων ἀφ-
μόλυστα καὶ φθίσεις, ἐν ἐκλεκτοῖς
καὶ εὐαὶ ἢ μὲν μέλιτος, ἀνακα-
ταρπτικὴ καὶ τὰ ἐν θώρακος ἔστι δὲ
καὶ ἐρεπτικὴ καὶ πεπτικὴ, κοιλίαν τε
μαλακάζει ἐν τε ἀνακολλησεί βι-
στικῶν ἀφ' ὧν καὶ ἐν βρεφάροις, καὶ
πρὸς λειψέας συν ἰσθ' χαλκοῦ καὶ
χαλκιδίου καὶ νίτρου, πρὸς τὰ ἰ-
σθ' ῥιπὴν τὰ ὅσα συν μέλιτι καὶ ἑ-
λαῖω, καὶ πρὸς κνηστὶν αἰδοῖν. μί-
ζουσι δὲ καὶ ἐμπαλάσκει, καὶ μαλά-
σκει καὶ ἀκόπτι, καὶ πλεονεξίας
ἀλγύμασι βρογχίτι καὶ εὐαὶ τῶν
ὀπχιζέειν καὶ ὀπτιδεῖν.

Πρὶ Πιπίνης ὕδατος Πιπτι-
νης καὶ Πευκίνης. Κεφ. 57.

Τίνε δὲ ῥιπὴν ὕδατος πινύνη καὶ
πυκνὴν κομιζόμενα ἀπὸ γαλίας
καὶ ὑψηνίας, καὶ ἀπὸ κολοφώνος πα-
λαί ποτε κομιζέτο. εἰδέναι καὶ τὸ
ἐπανυμῖαν ἔχει κολοφώνια κλη-
δεῖν καὶ ἀπὸ γαλατίας τῆς πρὸς
ταῖς ἄλπεσιν, ἣν ὀπχιζέας οἱ τὸ
δι' ἐπικοι λάρικα ὀνομάζουσιν.
ἑξόχως πεισσο πρὸς ταῖς ῥιπὴν
βήχας ἐν ἐκλεκτῶ καὶ καὶ εὐα-
τῶν. διάφοροι δὲ εἰσι τῶν ῥιπὴν
μαπ καὶ αὐταῖ· ἡ μὲν γὰρ τίς ὅτι
λευκὴ, ἡ δὲ ἐλαώδης, ἡ δὲ μέλι-
τι ἔοικεν ὡς πρὸς τὸν λάρικον. γίνεται
δὲ καὶ κινπαλοπὴν ῥιπὴν ὕδατος
ἢ πρὸς

ἢς τις ποιῇ πρὸς τὰ αὐτὰ. τῆς
 ῥύμ τοι ἐν ἑσῇ, ἢ ῥύμ ὅστ' ἐροβλή-
 νη καὶ ἐλατίνῃ, ἢ δὲ πευκίνῃ, ἢ
 δὲ πιτυίνῃ. ἐκλέγου δὲ πασῶν
 τῶν ἐν ὁρίεσσι τῶν καὶ δι' αὐτῇ καὶ
 μὴ καπνοῶν μὴ δὲ καύουσαν,
 κηρὸς δ' ἢ δὲ καὶ εὐδρυπτον. δια-
 φέρε δὲ αὐτῶν ἢ πιτυίνῃ καὶ ἐλα-
 τίνῃ· εὐώδεις γὰρ εἰσι καὶ λεβα-
 νίζουσαι. κομίζονται δὲ διὰ φο-
 ρῆς ἐκ πιτυόνης τῆς νήσου, ἢ τις
 κείται κατὰ τὴν Ἰσπανίαν. ἢ δὲ
 πευκίνῃ καὶ ἐροβλήνῃ, καὶ κωπα-
 ελοτίνῃ, ἐν δέισιν ἐστὶ εἰσι, καὶ οὐχ
 ὁμοίως κέρχεται ταῖς διωά-
 μεσιν ὥς ἐκείναι. παραχρᾶν-
 νοῦνται δὲ πρὸς δοῦν καὶ ἐκείναι.
 ἢ ῥύμ τοι χυτίνῃ, ἀναλογεῖ τῇ
 δεσμινδίνῃ.

* Πρὸς λυγρὸς ῥητίνης. Κε. ε. δ.
 Κεῖται δὲ πάσα ῥητίνη ὕδα
 ἐν τετραπλάσιον ἀργεῖον καὶ τὸ
 ἑξήκοντο ὕδατος. δέξαι γὰρ
 20 χουμὶ μὲν ἢ ῥητίνης, δύο ἢ τρεῖς ὅμι-
 λους ὕδατος βαλόντας εἰς ἀλγέον,
 ἢ ἴσιν ἐπὶ ἀνδράκων παρῶν, δι' ἡμέ-
 ρας κινουῦντας ἀρχεῖς ἢ ἀνοσμούς
 (ῥήν) καὶ εὐδρυπτός καὶ καπνοῦς.
 καὶ ὥς τοῖς δακτύλοις ἐκινῶνται.
 25 πῶν δὲ ὑδάτος εἰς κρηταίου
 ἀργεῖον ἀκονίον, * ταχέστιν ἀπὸ σ-
 σωτον, ἀποπτόμεναι γίνεσθαι ἢ ἐξ ὁ-
 ρατος λευκῆ, δέξαι ῥύμ τοι πρὸς δι-
 κέσιν πάσαν ῥητίνην τήκοντα,
 ἵνα χωρισθῇ τὸ ῥυπῶδες αὐτῆς.
 καίον)

que ad eadē pollet. Quæ verò
 aridarū generi ascribunt, quæ-
 dā ex pineis nucib⁹, aliæ abie-
 te, aliæ picea & pinu exierunt.
 Eligi debet lōgē omniū odo-
 ratissīma, trās lucēs, nō retorri-
 da, neq; diluta; quādā cera fa-
 ciem prabēs, & friabilis. Epi-
 cea & abiete resinæ cæteras
 antecedit. odorata enim sunt,
 atq; thus odore imitatur. Præ-
 stantiores à Pityusa insula defe-
 runt, quæ secūdū Hispaniā sita
 est. Sed q̄ ē picea, nucib⁹ pineis
 & cupressō manarūt, nihil ad
 illas, nec tātis viribus potiūtur.
 Veruntamen eorundem gratia
 quorū & illæ fumi solēt. Lentif-
 scina terebinthinæ respōdet.

Fuligo resinæ. Cap. XCIII.
 Vritur resina omnis liquida
 in vase quadruplæ capacitatis
 ad humore, qui infunditur: ita
 que resinæ congruius, in duobus
 aquæ pluviæ coquit, subiectis
 lenibus prunis, resina assidue
 mouet, donec omnis odor ab-
 oleatur, & friabilis & retorri-
 da reddat, ac digitis cedat. Cæ-
 terū vbi rixit, in fictile non
 picatū, quod aconitū vocat, id
 est non illitum, recōditur. Fiet
 etiam eximij cādoris, si resina
 omnis eliquata præcolet, quò
 fœculenta sordes exernatur.

Vruntur

DIOSCORIDIS

Vruntur quoque sine aqua, pri-
mum lento igne : & vbi coire
coeperūt. maior carbonū stru-
es supponitur, & triduo citra
intermissionem discoquuntur,
vsque dum antedictas naturā
suar notas exuerint: mox, vt di-
ctum est, reponuntur. Aridas
vnius diei spatio decoxisse sa-
tis est. Vltā odoratis malagma-
tibus, & acopis, & vnguento-
rum colorationibus magnope-
re vtilis sunt. E. resina perinde
atq; thure fuligo excipitur, ad
circumlitiones idonea: quibus
palpebras fucant, & colorem
mentiuntur. Prodest glabris ge-
nis, collachrymationibus, ero-
sisq; oculorum angulis, ex ea
fit atramentum scriptorium.

Pix liquida. Cap. XCV.

Pix liquida, quam alij co-
num vocant, ē pinguisimis pi-
ni piceaeque lignis congrega-
tur. Optima est splendens, syn-
cera, laevis. Contra venena,
phthisin, purulentam excrea-
tionem, tussis, suspiria, & pe-
ctoris humores, qui difficile
extulsuntur, efficax est, ecle-
gmate cyathi mēsurā cū mel-
le dato. Tonillarum & vuē in-
flammationes, anginaeque, vtili-
ter perunguntur: purulētis au-
ribus infunditur cum rosaceo,

καίονται δὲ καὶ δι' ἡμέρας ὕδατος ἐπὶ
ἀνδράκων κήψας τοσούτων· ὁ-
ταν δὲ μέλαινα σφύρεται ἀνδρά-
ως καὶ πολλὰς ἀποδετέον τοῦ ἀν-
δράκους, καὶ ἐν τῷ αἵματι ἀδινάτω
ἐφ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἑπτὰ, ἃς
ἔχει ἂν τὸ πρὸς τὸν ἰδιώμα
ἀπολίπωσιν, ἀποτίθεται ὅς ἐστι
ρηταί. τὰς μὲν τοὺς ἐκείνους ἀρκέσει
δι' ὅλης ἡμέρας ἐν τῷ αἵματι ἀπο-
τίθεται. ἐν ἔκτῃ δὲ καὶ αἱ κε-
καυμένα, εἰς τε τὰ ἐν ὥδῃ τῶν
μαλακμάτων καὶ ἀκοπῶν, καὶ εἰς
χρωματισμὸν μύρων. ἐκ λευκά-
νης ὅς καὶ λευκὴς ῥιτίνης ὡς πρὸς ἐπὶ
τῷ λευκῷ, ἢ τῷ χρωματισμῷ πρὸς τε
καὶ ἐκ λευκῶν, καὶ πρὸς ἐκ λευκῶν
καὶ τοῦ καὶ μύρων καὶ λευκῶν, καὶ
δακρυόεντας ἐκ δακρύων. γίνετο δὲ
ἐξ αὐτῆς καὶ μέλαν ὅς χρωματισμῷ.

Πρὶ Πίσιος ὑγρῶς. Κεφ. σέ.

Πίσια ἢ μὲν ὑγρὰ. ἡ ἐννοία
καὶ τὸν καλοῦσι, συνάγεται μὲν
ἐκ τῶν λιπαρωτάτων ξύλων, πέν-
της καὶ πίπτος. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ἐκ
λουσι καὶ λεῖα καὶ κατὰ τὸ πρὸς
δὲ πρὸς δανόσιμα φάρμακα,
φθισικὰ, ἐμπαυκινὰ, ἐκ τῶν ἀδ-
ματὰ δυσανάγωγα τῶν ἐν δόρσει
ὑγρῶν, ἐκ λευκῶν καὶ τοῦ καὶ
δὸς μετὰ μέλιτος. ποιεῖ δὲ καὶ
πρὸς τὰς τῶν παριθρῶν καὶ τα-
φυλῆς φλεγμονὰς καὶ συνά-
γας διαχρωματισμῷ καὶ πρὸς τὰ
πυορρῶντα ἐπὶ τοῦ ῥοδίνου.

&

καὶ

5 καὶ πρὸς ἐπεὶ τῶν δ' ἔργα τα σὺν
 ἄλλοις λείους κατὰ πλάσσομένῃ, κη
 ρῶ δὲ ἴσην μὲν ἔσται, λεπτοῦς ὄνυ-
 χας ἀφίστησι, φύματά τε ὑστέρας
 καὶ σκληρίας δακτυλίου διαφο-
 5 ρεῖ· σὺν κριθῶν δὲ ἐψηθεῖσα
 ὁλευρῶ καὶ πάλιν οὖρον, χοιρέ-
 δας περιρρίσκει· μετὰ δὲ δειοῦ
 ἢ πίπτος φλοιοῦ ἢ πύργου, ἐρπι-
 τος ἐπέχει κατὰ χρομόν· μάλ-
 10 λον δὲ καὶ κρωτῆ μὲν ἔσται, τὰς ὑ-
 10 πὸ φρεσὶς πρεσκολλῶ, πρὸς τε
 τὰς ἐν ποσὶ καὶ δακτυλίων ραγά-
 δας ἀρμόζει κατὰ χρομόν, πλη-
 ροῖτε τὰ ἔλκην, καὶ ἀποκαθαίρει
 σὺν μέλιτι, σὺν σαπίδι δὲ καὶ μέ-
 15 λιτι, ἀνδραγας καὶ σιπερόνας πε-
 15 ριχαίρει· μίγνυται δὲ καὶ
 σήπιδας χρυσίμους.

Πρὶ Πιστελαίν. Κεφ. 55.

Γίνε) δὲ καὶ πιστελαῖον ἐν τῇς
 πύσσι, χοιρέζομένῃ ἢ ὑδαλώδους
 οὐτ' ἐφίστα) ἢ τὸ το κατὰ πλάσσο
 20 ρὸς γάλακτι, καὶ ἐκλαμβάνε) δὲ
 ἐν τῇ ἐψηθεῖσ' ὅ· πύσσι, καὶ σαπυ-
 ρὸν ἐν τῇ κατὰ πλάσσο, ὅταν ἐν ὅ
 ἀναφρομένῃ ἀμῶν ἡνόν) διαβρο-
 χον, ἐκθλίβε) εἰς ἀγγεῖον, καὶ τὸ
 25 γίμε) ἐφ' ὅσον ἂν χρῶγον ἢ πύσσι
 25 ἐψηθεῖσ'· πύσσι δὲ πρὸς ὅσα καὶ ἢ ὑ-
 ρὸς πύσσι, σαπυρὶ δὲ καὶ ἄλωπε-
 κίας κατὰ πλάσσομένῃ μὲν κριθῶν
 καὶ ὁλευρῶ δὲ χοιρῶν δ' ὅσο καὶ ἢ
 ὑστέρας πύσσι, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ κτύπων
 ἔλκην καὶ ὑστέρας ἐπὶ χρομόν.

Πρὶ

& illiniē cū trito sale serpentii
 morib⁹: adiectaverò pari cera
 scabros vngues extricat, impe-
 tiginēsq; emēdat: vuluæ duriti-
 as ac sedis tubercula discutit:
 cū farināq; hordeacea et pueri
 ipubis vrina decocta, strumas
 rūpit: cohibet vlcera q̄ serpūt,
 cū pineo cortice, aut sulphure,
 aut furfuribus illita. Cæterū cū
 thuris māna & cerato pfūdos
 vlcerū sin⁹ cōglutināt, rimis se-
 dis & pedū, magno auxilio illi-
 nit: vlcera replet, & cum melle
 purgat: quin & cū vva passā, et
 melle carbunculos, & putrida
 vlcera emarginat, disrumpitq;
 erodētibus medicamētis, quas
 septas vocāt, pbē immiscetur.

Picinū oleū. Cap. XCVI.

E pice fit quod pisseleon ap-
 pellāt, separato liquore aquo-
 so, qui supernatat pici, sicut fe-
 rum la cti. Nam expansa, quā-
 diu pix coquitur, supra corti-
 nam vellera pura madescent,
 acceptoque halitu eius expri-
 muntur in vas. Quas pix liqui-
 da, præbet vitilates, alopeci-
 as capillo replet cum farina
 hordeacea illitum, qui-
 bus & liquida pix me-
 detur iumētorum
 vlcera scabiēm-
 que emēdat.

f

Fuligō

DIOSCORIDIS

Fuligo liquida picis.

Cap. XCVII.

Fit hoc modo è liquida picē fuligo: In lucerna noua q̄ ellychnium habeat, nonnihil picis incendito, lucernāq; fictili vase in clibani speciem cōformato, superius in angustum fornicato, inferius perforato, vt clibanus esse solent, operito, & adoleri finito: consumptoq; liquore nouū infundito, quo ad sufficientem vsui fuliginem collegeris. Vis ei adstringēs, acrisq;. Vtui est ad pigmēta quib⁹ palpebras linunt & venustant, & ad circūlitiones. Item vbi glabris genis pilos restitui oportet, ad imbecilles lachrymōsqs; oculos, insuper ad eorūdem vlcera non inutilis est.

Pix arida.

Cap. XCVIII

Liquida pix decocta in spissam coit, quā vocant aliqui palimpissam: quo in genere quēdam visci modo lentescit, boscas cognominata: altera sicca est. Probat̃ pura, pinguis, odorata, subrufa, resinosa. Talis Brutia & Lycia, picis resinæque simul naturam habentes. Calfactoriam vim habet: dura emollit, pus mouet, tubercula pannōsq; discutit,

vlcera

Πρὶ Λιγνός τῆς ἐξ ὕλης ποσῆς. Κεφ. 57.

Γίνεται δὲ καὶ λιγνὸς τῆς ὕλης ποσῆς οὕτως· εἰς λύχνον καμνὸν ἐλλυχνισμένον δοῦς τι ποσῆς, ἅλφι καὶ πομάσας τὴν λύχνον καμνὸν ἀγρίῳ καραμῶ κλισανοειδῇ, ἀνωθεν κλῖ ἀειφέρει καὶ σενῶ, καὶ τῶθεν δὲ τῆς ἡμα ἐρχεται καὶ ἀπὸ τοῖ κλισανῶ, ἔα καίεσθαι, ὅταν δὲ ἀναλοθῇ τὸ σενῶν τὸν ὕλην, ἄλλο ἐπὶ χεῖ, ἔως ἂν αἰσθαλώσῃς λιγνὴν ἀμ-
τάκη, καὶ χεῖ. Διῶαμιν δὲ ἔχει δριμύτιαν καὶ συπτικὴν. χεῖ-
στον δὲ αὐτῇ, εἰς τὰ καλλιστέ-
φασ. καὶ ἀειχεῖσθαι, καὶ ὅπου με-
μνηκότα βλεφάρων τευχρῶν-
σαι δεῖ, καὶ πρὸς ἀδενέστερα καὶ
δακρυρροῦντα ἔπι δὲ εἰς ἐλκῶδιν
ὅμματα χεῖστος.

Πρὶ Ξηρῆς ποσῆς.

Κεφ. 58.

Ἡ δὲ ξηρὰ ποσῆς, ἐξ ὁμοῦ τῆς ὕλης γίνετ'· καλεῖτ' ὅ αὐτὴ ὑπὸ ἑλίων παλμπισσα. γίνετ' ὅ αὐτῇ, ἢ κλῖ πρὸς ἑξώδης, βοσκὰς καλκμα-
νη, ἢ ὅ, ξηρὰ. ἐστὶ δὲ καλὴ ἢ κατὰ-
ρα, καὶ λιπαρὰ, ἐνδόδης τὴ καὶ ὑπό-
κλῖρος καὶ ῥηπινώδης. τοιαυτὴ δὲ
ἐστὶν ἢ λιχιακὴ καὶ βρυπία δύο φύ-
σεων ἐχούσῃ ποσῆς ἅμα καὶ ῥη-
πίνης. Διῶαμιν ὅ ἔχει δριμύτιαν
καὶ μαλακτικὴν, πυστικὴν, δια-
φουρικὴν φυμάτων καὶ φυρέθλων,
καὶ

ἐν πληρωτικῇ ἐλκῶν, μίγνυσι) δὲ
καὶ τρεῖς μαθηκοῖς χηνοῖς μωσ.

Πρὶ Ζωπίσσης. Κεφ. εθ'.

Ζωπίσσαν δὲ οἱ μὲν, εἶπεν τὴν
ἐκ τῶν παλίων ξυνομήλων ῥητήνην
μετὰ τῷ κινεῖν, καλουμένην ὡς
ἐκ τῶν ἀπόχυμα, οὗσαν διαχυ-
κὴν διὰ τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ βρέ-
χεσθαι· οἱ δὲ, τὴν πτυνίλῃ ῥητ-
νίλῃ ὡς τὸς ὀνόμασαν.

Πρὶ Ασφάλτου. Κεφ. ε'.

10 Ασφάλτος διαφέρει ἡ ἰουδαί-
κη τῆς λοιπῆς· ἐστὶ δὲ καλλὴ ἡ πορ-
φυρεοειδὴς σιλβουσα, αὐτὸς τῇ
ὁσμῇ καὶ βαρεῖα· ἡ δὲ μέλαινα καὶ
ῥυπώδης φάλλι. Διούται γὰρ
πίσσης μισημεύης. ῥητῶν καὶ
15 ἐν φοινίκῃ, καὶ ἐν σιδόνι, καὶ ἐν
βαβυλῶνι, καὶ ἐν ζακύνθῳ. γί-
νεται δὲ καὶ κτ' τὴν ἀκραγαντί-
νων χείρῃ τῆς σικελίας, ὡς γὰρ ἐ-
πικροῦσιν ὅτι κρήναις, ὡς χεῖρ-
ται εἰς τὰς λύχνους αὐτῶν ἐλαίου,
20 καλουῦνται αὐτὸ σικελὸν ἔλαιον,
παλαιόμωσι· ἐστὶ γὰρ ἀσφάλτου
ὡς εἶδος.

Πρὶ Πισσάσφαλτος. Κεφ. ρά.

Καλεῖται δὲ τις καὶ πισσάσφαλ-
τος ῥηναυδὴν ἐν ἀποκλωνίᾳ τῇ
πρὸς ἐπιδαύρῳ, ἡ τις ἐκ τῶν κεραυ-
25 νίων ὁρῶν συγκαταφέρεται, τῇ τῷ
ποταμοῦ ῥύμῃ, καὶ ἐκβλάσεται
κτ' ταῖς ἡϊόναις, βαλοειδὴς συμπε-
πλεγμένη, ὅζουσα πίσσης μεμιμ-
νη ἀσφάλητος.

Πρὶ

vlcera replet, vulnerariis medi-
caminibus cōmodè permiscet.

Zopiffa. Cap. XCIX.

Zopiffam aliqui aiunt dera-
sam nauibus resinam cum ce-
ra, quam alij apochyma appel-
lant. Ea dissipandi naturam ha-
bet: quoniam marino sale ma-
cerata sit. Alij pineam resinam
hoc nomine vocauerunt.

Bitumen. Cap. C.

Bitumē Iudaicū ceteris an-
teponitur. Cuius probatio est,
vt purpuræ modo splendeat,
sitq; pōderosum, ac validū odo-
rem vibret. Nigrū autē & for-
didū, vitiosum est. Adulteratur
pice. Gignitur in Phœnicie, Ba-
bylone, Zacyntho, & Sydone.
Liquidum inuenitur in Agra-
gantino Siciliae fontibus innā-
tans: quo vtuntur ad lucerna-
rum lumina, olei vice. Halluci-
nantur, qui id Sicilicū oleū no-
minant: nanq; liquidi bitumi-
nis genus esse constat.

Pissasphaltum. Cap. CI.

Nascitur in Apolloniatarum
agro circa Epidaurum, quæ pis-
sasphaltos appellatur. Ea Ce-
rauniis mōtibus deuoluta, im-
petu fluminis rapitur, aestuque
in littus expuitur, illic coacta
in glebas, mistam bitumini pi-
cem redolet.

f ij Naphtha,